

LETO –
YEAR 44
DECEMBER 1995

m i s l i

THOUGHTS

Naslovna slika: Slovenska mati – "Žena, vzgojiteljica za mir" dneva miru 1995. (Ilustracija je delo ameriške Slovenke Nancy Bukovnik.)

+ + +

NENAVADNO hitro je minilo leto. Saj se mi zdi, da sem pretekli teden zaključil januarsko številko, pa danes že decembrsko, zadnjo tega letnika, nesem v tiskarno. (Res spet z zamudo, a imeli smo gosta iz Slovenije in vrsto posebnih obveznosti, ki so mi kradle čas.)

Štiriinštirideseti letnik MISLI zaključujem s to številko. Pod mojim uredništvom od marca 1972, torej štiriindvajset letnikov. Upam, da bo slovenska revija v Avstraliji še potrebna nekaj let, da ne rečem desetletij. Zamenjala bo urednika, njeno poslanstvo pa bo teklo dalje, dokler bo kaj bralcev. Teh v rednih razmerah v nobenem narodu ne zmanjka – če revija propade, je krivda nujno na uredništvu in upravi. V izseljenstvu pa gre, brez novega dotoka bralcev (in seveda požrtvovalnih urednikov ter sodelavcev) sleherni tisk nujno svojemu koncu naproti. Po svoje žalostno, a resnično.

Morda ob teh mislih ob koncu letnika bolj razumete, zakaj sem vesel vsakega novega naročnika. Z vsakim vidim podaljšanje življenja našemu listu. To leto so MISLI pridobile kar 42 novih bralcev, ki so že plačali svojo naročnino. Kakih deset novih pa še ne štejem, ker svoje obveznosti še niso poravnali. Novi nadomeščajo odpadle naročnike, ki so odšli, pomrli ali pa tako opešali, da ne morejo več brati.

Zakaj pišem vse to? Da mi vsi pomagata iskati nove naročnike.

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

MY HOUSE – Pesniška zbirka Toneta Kuntnerja "Moja hiša", prevedena v angleščino. Cena deset dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnjo izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarjev.

STO RECEPTOV SESTRE NIKOLINE. – Kuharska knjiga o domačih jedeh. Prva in druga knjiga. Vsaka po enajst dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA – Štajerski bataljon – Ena izmed knjig argentinskega Slovenca Ivana Korošca. Cena petnajst dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1995 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141

božje misli

in
človeške

Leto
44
Št.
12

DECEMBER 1995

*Božično voščilo
slovenskih škofov* — stran 321

Pismo za božič — črtica
Karel Mauser — stran 322

Božični spomini
— A. D. — stran 323

Na avstralskih tleh
— škof A. Uran — stran 324

Jaslice — Božična črtica
— Joža Vovk — stran 327

Hrepenenja in sanje /I. Burnik/
— Jožica Gerden — stran 328

Pred jaslami — pesem
— Lado Piščanc — stran 329

Znamke Republike Slovenije
— Maura Vodopivec — stran 330

Središče sv. Rafaela, Sydney
— P. Valerijan — stran 331

Izpod Triglava — stran 334
Na poti do oltarja — O prvi avstr.

blaženi — P. Valerijan — stran 336
Središče svetih Cirila in Metoda,

Melbourne — P. Tone — stran 338
Moje celice — zapiski iz zaporov

— Jožko Kragelj — stran 341
Naše nabirke — stran 341

Božična — pesem
— Štefan Steiner — stran 342

Jutro je v Betlehemu — pesem
— Vital Vodusek — stran 343

Središče svete Družine, Adelaide
— P. Janez — stran 344

Z vseh vetrov — stran 346
Kotiček naših mladih — stran 348

Križem avstralske Slovenije
— stran 349

*Pa spet nekaj uvoženega iz
Republike Slovenije* — stran 352

Božično voščilo slovenskih škofov

V pričakovanju božičnih praznikov nam sveti Pavel kliče: "Veselite se v Gospodu!" Pove nam tudi razlog za veselje: "Gospod je blizu!" (Flp 4, 4 sl.).

Bratje in sestre, odprimo Gospodu svoja srca in svoje domove, da bo tudi nam Gospod blizu. Ne iščimo božičnega veselja tam, kjer ni prostora za Jezusa Kristusa.

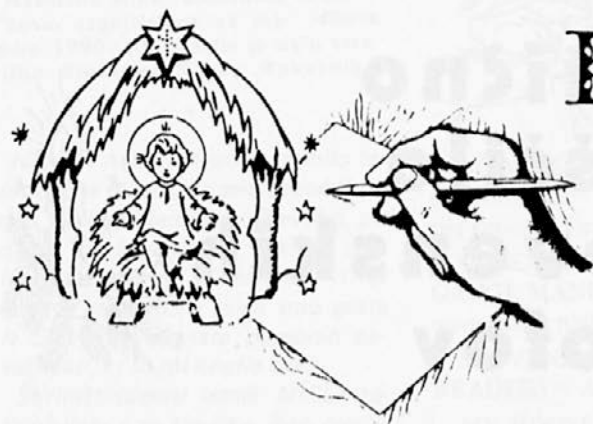
Za božične praznike in za novo leto nam isti apostol naroča: "Vaša dobrota bodi znana vsem ljudem... Ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvami, s prošnjami in zahvalami" (Flp 4, 5-6).

V veri, združeni z upanjem in ljubeznijo, nas hoče sveti oče potrditi v novem letu ob svojem obisku. Naj se v Cerkvi na Slovenskem in med vsemi rojaki doma in po svetu uresničuje Pavlovo voščilo: "Božji mir bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu."

To Vam za božič in novo leto želimo

Vaši škofje

PISMO ZA BOŽIČ

TAKO lepo je pisati pismo človeku, ki ga ne poznaš, ki si ga samo predstavljaš in dvomiš, da bi ga kdaj v življenju srečal.

Nocoj sem sam z družinico v tej sobici. Dolg hodnik je pred vrati in še ves diši po kadilu in po žegnani vodi. Tako nekako, kakor po nauku v cerkvi, ko se vonjiv dim zapre med oltarno cvetje in truden leži ob nogah pozlačenih svetnikov. Na koru diši, pod leco, med starimi klopmi, na lestencih in na motnih šipah in kakor skozi kopreno je videti božje oko iznad glavnega oltarja. Še vrvi v zvonici diše, še stopinje stare ženice, ki zadnja odhaja iz cerkve.

Tako je nocoj v moji sobici. Žena spi, otroka tudi. Mirno diha in njih sapa diši po kadilu. Jaz bedim kakor Jožef. Zagrnil sem Helenco, zakaj mrzlo je pri meni, čeprav kadilo še vedno moli pred vrati. Rotijica s stisnjenimi ročicami spi v vozičku, ustka kakor drobna jagoda.

Prav drobno poslušam. Mežim, toda vse vidim. Daj mi roko in pojdi z menoj. Mesec visi nad Stražo in Blejsko jezero je zlata plošča. Gmajne so tihe in bele, kakor v vato položene. Sedaj ne smeš spregovoriti besedice. Obstaniva na gazi, moj dragi neznanec, in skleniva roke. Zvezde so nad nama, in noč je prozorna. Zrak je prepojen s čudno vonjavo. Mirno stojiva, da ne hrstne snežena gruda. Večnost je naslonjena na grajsko streho. Jo vidiš? Svetniški stavec, s štolu, ki naslonjen na drobno, križasto pregrajo spovednega okenca posluša grehe sveta.

Pst!

V bronu cerkvenih zvonov drhti. Prav nalahno. Slišiš? Kakor bi otrok božal strune pozabljenih gosli.

Zdaj boš slišal godbo mojih zvonov, božično pesem mojega doma. To niso navadni zvonovi, to smo mi, hrepenenja naša, ki so obešena na jarme.

Čuješ?

Blejski zvon. Kakor bi nekdo igral na srebrno piščal iz pravljic. Si slišal kdaj že tak glas? Nikoli, zakaj ni ga nikjer več. Samo za samo božično noč se izlušči iz tega zvona kakor biser. Jutri bo drugače pel. Počakaj, zdaj naju bo zalilo zvonjenje od vseh krajev.

V Ribnem zvonu. Prislunni! Čez Stražo drse glasovi, kakor bi žuborelo iz orgel. Gospod Janez sloni na oknu v starinskem talarju in se smehlja. Ti ga ne poznaš. Droban, star. Si ga slišal, kako je vzdihnil?

Sedem Samarij, kako lepo zvonu!

In to? Iz Zasipa, prijatelj. Čez Gmajno se nosijo glasovi, mimo pokopališča, na Jamna, prav do blejske cerkve. Na drugem koncu padajo v Piškovco, da se srečajo z glasovi žirovniških zvonov in da z njimi vred odpotujejo budit zvonove v Lesce in Begunje, v Radovljico in prav do Brezij.

Slišiš šumenje židanih rut? Toplo je po hišah, dim kadila pod stropom in zdaj bo treba ven v mraz. Okna v župniščih so svetla, potice diše po vseh gaze in mize so pregrnjene z belimi prtji.

Pst!

Zdajle bo Potokarjev Nace prislonil lok na violino, da bo zadrhtelo po cerkvi, kakor bi nekdo s previdno, ljubečo roko naravnal slap nageljnov čez kor.

Božično igra.

V prvi klopi sedi Benka. Sedemdeset let ima, pa vidiš, da ima oči petletnega otroka. In Jernejec in Ožbovec in Obram, pa Devs in Mrkovec in Vižar. Sami gruntarji. Poglej jih, mehki so nocoj, kakor da so iz voska. Mrkovec briše solze z mašnih bukvic.

Ne govori!

Tako lepo je pisati pismo na sveti večer neznanemu človeku. V sobici imam mrzlo in otročiča spita. Daj mi roko, neznani!

Srečen božič!

KAREL MAUSER

TIHO in naglo je prišel Božič in - kot vedno - sem nam zdi kar nekam prezgodaj. Premalo časa nam ostane, da bi vse uredili pred prazniki. Kljub temu vsako leto prinese obilo veselja, posebno tistim, ki so se nanj tudi duhovno lepo in primerno pripravili.

Slovenci smo se že od nekdaj pripravljali na Božič v duhu Cerkve, s katero smo skozi stoletja tesno povezani. Naš koledar je leto delil po cerkvenih praznikih in godovih svetnikov. Saj je celo Župančič pel: "O svetem Gregoriju se ptički ženijo." in "O svetem Vid' se noč in dan vid'" so rekali stari. Ko sem še trgal hlače na šolskih klopeh, smo se učili, da "Matija led razbija" in slišali, da se "o svetem Jožefu začne pomlad". Poznali smo sv. Jakoba, ko "poletje doseže višek", poznali sv. Mihaela kot "začetnika jesenskih hladnih dni"...

Božič je bil eno samo otroško hrepenenje, težko smo ga vedno čakali. Mah za jaslvice je bil nabran in posušen ter pripravljen. Pastirce in ovčke smo lepili na lepenko ter jih previdno izrezovali, pregledovali "kot", če je vse v redu od preteklega leta, popravili ograjo, če je bila poškodovana in mama je seveda oprala prt, ki bo "kot" krasil.

Vse okoli hiše in gospodarskih poslopij je bilo pospravljeno, očiščeno in pometeno. Celo okoli kozolca je bilo treba pograbit, če že ni vsega preje prekril sneg.

Ko je začel legati mrak svetega večera, smo že čakali na kajenje in kropljenje. Oče je nasul žerjavice v železen lonec, naložil nanjo blagoslovljeni les iz butare, ki je bila blagoslovljena na cvetno nedeljo istega leta, natresel kadila. Nato smo se zvrstili vsi po starosti v procesijo. Obhodili smo med molitvijo najprej vsa gospodarska poslopja, potem smo šele prišli v hišo, kjer je oče pokadil sleherni prostor, celo žito v kašči, za njim smo šli tudi v klet in na podstreho.

Ko je bilo vse opravljeno, smo šli v "hišo". Tam smo najprej z ognjem iz žerjavice prižgali petrolejko, ki je nato gorela vso noč do belega dne. Nato smo poklekali okoli družinske mize v kotu pod jaslavicami in odmolili vse tri dele rožnega venca.

Po vsej hiši je tako prijetno dišalo po kadilu. Jaslice v kotu so bile središče doma, vsi smo jih gledali in občudovali: odrasli, ki so sedeli okoli tople peči in v živahnem razgovoru čakali na vabilo zvonov k polnočnici, pa mi otroci, ki smo se prav nič zaspani gnetli na peči.

Vsega tega v tej obliki danes ni nemara niti več v Sloveniji, vsaj ne na splošno. Običaj kajenja in kropljenja pa smo vendar marsikje ohranili tudi v novi domovini. Od prvega Božiča za morjem v naši

BOŽIČNI SPOMINI

družini redno kadimo in kropimo na sveti večer, na novoletni večer in na večer pred praznikom svetih treh kraljev. Kot mi so ohranili ta stari slovenski božični običaj tudi mnogi drugi Slovenci in Slovenke v svetu - v Avstraliji, ZDA, Kanadi in Argentini. Verne slovenske družine za sveti večer še vedno kade in krope, ne glede na to, kje danes žive...

Božični prazniki so bili vedno prijetni in domači, uživali smo jih sami v družinskem krogu. Na božični dan je bilo vse doma in vedeli smo, da nas

ne bo nihče motil. Na Štefanovo pa je bila nekdanja navada, da smo šli voščit sosedom in sorodnikom ter ogledovat jaslice po drugih družinah. Saj smo v vasi kar tekmovali, kdo bo napravil lepše in bolj

izvirne. Na Štefanovo se je začelo spet tudi veselje, saj je ves advent molčala harmonika. Fantje in dekleta - vsi so hoteli nadomestiti dolgo tihoto adventa.

A. D.

Na avstralskih tleh

NAJPOGOSTEJŠE vprašanje, ki ste mi ga v teh dneh zastavili, je bilo: "Kako se vam zdi v Avstraliji?" Na kratko bi lahko odgovoril: "Neizmerno veliko in domače."

Neizmerne so razdalje že preden priletiš v to daljno deželo: deset kilometrov visoko, s hitrostjo tisoč kilometrov na uro, sem in tja lučke velikih mest in manjših naselij ponoči, podnevi pa ogromne ravnine, snežena pogorja Himalaje, umazane reke in poplavljen pokrajine. Velikanske množice na letališčih predstavljajo prava človeška mravljišča. Kako majhen je človek sredi tujih obrazov. Še nekaj tisoč kilometrov prek ekvatorja, nad oblaki in morjem in končno nad avstralsko celino - do Melbournea.

Tukaj pa nenadoma prijetna domačnost. Kot šopek domačega cvetja me na letališču razveselijo slovenske narodne noše, slovenska beseda v pozdrav, sobrata frančiškana p. Bazilij in p. Tone. Le dobra ura nam je odmerjena za jutranjo kavico, potem pa sledi polet na notranji progi proti Perthu, W.A., kjer naj začnem svojo "avstralsko dušnopastirsko turnejo". Tri tisoč kilometrov poleta. Časovni pasovi so se prej seštevali, zdaj se odštevajo...

Tudi na letališču v Perthu prijazen sprejem p. Valerijana in skupine starejših rojakov. Drugi so v službi ali pa zelo oddaljeni. Slavko Tomšič me sprejme v svojo limuzino ter me popelje na svoj dom. Malo čuden občutek zame: tu se vozi po levi. Vendar so ceste široke, hitrosti strogo omejene, prometa malo. Vse naokrog pa zelenje in cvetje. Iz

jesenskega umiranja doma sem naenkrat sredi pomladanskega razpoloženja. Ob cesti vidimo velikansko drevo - fikus, ki pri nas uspe zrasti le nekaj metrov. Tudi drugo zelenje in cvetje ima tu velike dimenzije. Če pomislim, da stojim "z glavo navzdol", da je doma noč in tukaj dan, da se voda v lijaku odteka v drugo smer, je pravi čudež, če se počutim še kar normalno. Le spanec me nekoliko daje. Vendar vse odtehtajo prijazni ljudje, naši Slovenci, ki so si s pridnostjo in iznajdljivostjo ustvarili tukaj svoj novi dom.

Prvo spoznanje, ki se mi poraja: Kombinacija Slovencev v Avstraliji je kar dobra. Značilna slovenska delavnost in spretnost se lepo vključujeta v avstralsko širino, avstralsko brezmejnost. Tudi tukajšnja kuhinja na slovenski način je zelo dobra. Že vidim, da ne bo nič s hujšanjem. Gospa Anica kuha z ljubeznijo, ki jo čutiš tudi v želodcu.

Posebno doživetje so bogoslužna srečanja. Čeprav v Perthu nimajo stalnega slovenskega duhovnika, imajo svoj cerkveni odbor in cerkveni pevski zbor, srečujejo pa se tudi v Slovenskem klubu. Največja ovira so velikanske razdalje.

Druga postaja mojega apostolskega obiska je Adelaide, S.A. Na letališču spet prijazen sprejem: p. Janez in narodne noše, ki so vedno zelo izrazite in privlačne za fotografe. Toda čas priganja. Slovensko župnijsko središče svete Družine je že vse v gibanju. Takoj je na vrsti srečanje z birmanci in njihovimi starši. Kar veliko ljudi se je zbralo in spraševanje je bilo živahno. Le jezik nam je delal preglavice. Otroci tretje generacije so povečini že

"Avstralci".

Zato pa je bilo bolj vzpodbudno pri predstavitvi nove pesniške zbirke tukajšnjega rojaka Ivana Burnika. Tudi nastopi mladine in otrok so pokazali, da se le da ohranjati materina beseda skozi več rodov. Potreben pa je napor in sodelovanje vseh, zlasti staršev.

Takšno sodelovanje se je lepo pokazalo pri nedeljskem birmanskem bogoslužju in skupnem kosilu udeležencev v prostorih verskega središča. Res dragocena je slovenska cerkev v tujini in navzočnost duhovnika. Že ob p. Janezu sem začutil veliko vlogo, ki jo imajo slovenski frančiškani za Slovence v Avstraliji. Koliko tisoče kilometrov prepotujejo, d zbirajo svoje razkropljene ovce. Ali se tega dovolj zavedamo?

Po napornih srečanjih se je prileglo malo spremembe: srečanje tudi z Avstralijo. Obisk na Otoku kengurujev (Kangaroo Island) je bila res prijetna sprostitiv. Slovence najdeš povsod, tudi na tem otoku. Gospod Boris nas je prijazno sprejel na svoj dom, prevažal pa tudi sem in tja po zanimivem otoku. Tu sem videl zame čisto posebne živali: koale, morske leve, pingvine, črne labode, pelikane in celo vrsto pisanih ptičev, ki so nas vrešče pozdravljali. Le voda je povsod problem. Spomnil sem se na številne izvire in potoke, ki v Sloveniji žuborijo na vseh koncih. Odslej bom vodo še bolj cenil.

Že v Adelaidi sem spoznal še eno lepo značilnost Slovencev: hvaležnost. Avstralija je prijazno sprejela številne slovenske družine in posameznike. Zato pa so Slovenci tudi lojalni državljani Avstralije, ki jim je postala druga mati. Ob sprejemu v parlamentu Južne Avstralije nas je član Zgornjega doma pri slovesnem kosilu tako lepo pozdravil kot svoje "drage slovenske prijatelje, ki imajo veliko vlogo pri gradnji avstralske skupnosti."

Po številnih bežnih srečanjih smo iz Adelaide odrinili na pot. Naslednji cilj je bilo sadjarsko središče Berri, kjer sredi vinogradov in nasadov južnega sadja živi okrog dvajset slovenskih družin. Kakšno presenečenje: pri maši ob enajstih dopoldne, kljub delavniku, se je zbralo okrog štirideset rojakov, ki so tudi lepo prepevali. Skupno kosilo v restavraciji, kjer je glavni kuhar spet Slovenec, nas je povežalo tudi v narodni pesmi. Tukaj sem srečal tudi teto in sestrično mojega šoferja in tajnika v Ljubljani. Svet je res majhen.

Kljub vsemu pa je bilo treba spet iti naprej, do Mildure, ki je že v deželi Viktoriji, kjer sredi bujnih vinogradov spet bivajo Slovenci. Zopet je treba prestaviti uro: razlika v času od Južne Avstralije je pol ure.

Gostoljubnost Štrubljeve družine, kjer smo se zbrali po bogoslužju, in drugih rojakov me je spet povežala z domom. Pred kratkim se je v to družino priložila Metoda iz Slovenije ter se kar dobro vživela v novo okolje. Bog blagoslovi to zvezo s Frankom, pa tudi vso slovensko skupnost!

Naslednji dan spet potujemo. Šeststo kilometrov dolga pot naju s p. Bazilijem vodi v Melbourne. V slovenskem verskem središču v Kew me sprejme novi dom sredi tujine. Vse je razgibano: p. Tone še pripravlja mikrofone, da se bo bolje slišalo, eni pomagajo v cerkvi, druge sodelavke pa imajo na skrbi gospodinske zadeve. Srečanje z birmanci in starši je spet živahno, tako tudi birmanska slovesnost naslednji dan, na nedeljo Kristusa Kralja.

Nove bogoslužne knjižice, ki so jih izdala tukajšnja naša verska središča, so zelo koristne, saj z njimi tudi "Angleži" lahko sodelujejo po "slovensko". Saj je tukaj vendar slovenska cerkev. Poleg nje pa stojita še Dom matere Romane za ostarele rojake in Baragov dom. Koliko novodošlih in brezdomcev je tu našlo svoj dom na tujem ter se rešilo pred propadom.

Iz melbournskega središča smo potovali na druge

/Foto: S. Novak/

postojanke. Spet stotine kilometrov, na koncu pa veselo srečanje z rojaki iz Wodonge in Alburyja: najprej v cerkvi pri skupni eharistični mizi, nato pa pri zakuski v slovenskem klubu "Snežnik".

Naslednji dan so se nam pridružili še sobrata in sestra iz Sydneya. Priti skupaj pri teh razdaljah vsaj za kratek čas ni lahko, pa vendar potrebno. Skupaj smo se odpeljali v planine, na Mt. Hotham. To je v zimskem času pravo smučarsko središče, sedaj pa seveda nezasedeno, saj je že konec pomladi, vendar hladno. In tudi tukaj se najde slovenska gostoljubnost. Zakonca Iskra iz Melbourne sta nam pripravila tople sprejem v enem od smučarskih domov, ki sta mu solastnika. Maša v planinski koči, pesem, ki nas druži in razveseljuje. Res kratko, a pristrčno srečanje odgovornih za versko, pa tudi kulturno in vzgojno izobraževalno delo, bo po svoje pomagalo v sivi vsakdanjosti.

Po vrnitvi v Melbourne je bilo v slovenski cerkvi bedenje ob mrliču. Nisem mogel verjeti, koliko ljudi se je zbralo k molitvi rožnega venca ob krsti. Kakšna tolažba za svojce, pa tudi povezanost med seboj. Podobno sodelovanje je bilo tudi pri

pripravljanju nove številke "Misli" za pošto. Poleg slovenske literature, ki prihaja iz Slovenije, je tu velikega pomena tudi domače časopisje ter slovenski radijski programi. S sodobnimi medijskimi sredstvi se razdalje manjšajo in povezanost povečuje. Bog daj, da bi znali Slovenci vse to tudi dobro izkoristiti.

Obiskal sem naselbine St. Albans (tu sem tudi blagoslovil novozgrajene prostore kluba slovenskih lovcev), Geelong in Morwell ter z mašo v slovenski cerkvi v Kew zaključil svoj obisk v Melbournu. P. Tone me bo v torek odpeljal proti N.S.W., kjer bodo slični obiski v Sydneyu, Canberri, Wollongongu in Newcastleu, v Queenslandu pa v Brisbane in na Zlati obali.

Ne vem, če bo čas opisati še ta drugi del apostolskih srečanj z rojaki v Avstraliji. Zato se že zdaj, dragi rojaki, zahvaljujem prav vsem za toplino, s katero ste me sprejemali in spremljali. Hvala pa tudi patrom frančiškanom, ki so mi omogočili ta nepozabna srečanja in ogled "brezmejnosti" daljne Avstralije.

ALOJZ URAN
ljubljski pom. škof

/Foto: S. Novak/

JOŽA
VOVK:

Jaslice

STARI Tonej se je napotil po svetu kakor vsako leto pred Božičem. Vso jesen in še na zimo je delal jaslice: pastirje, ovce, kamele, hiše, hlevčke, Jožefe in Marije, kraljev pa kar celo vrsto. Vsi Jožefi so imeli palice v rokah in sive brade, vse Marije modra ogrinjala in razprostrte roke. Vsi kralji pa so imeli na glavah krone, zlate seveda, in vsak tretji črn obraz.

Tiste dni pred Božičem je vse zložil v koš in je šel po svetu jaslice prodajat.

Ves dan je prodajal, hodil od hiše do hiše in ponujal svoje blago. Mračilo se je, ko se je vračal domov. Toda čez dan je zapadel sneg, da ga je moral do kolen gaziti. Omagal je in se zatekel na staro žago, da bi se malo odpočil. Ker pa je bil truden, je kmalu zaspal.

Pa je čisto razločno videl pred seboj Marijo in Jezuščka ter svetega Jožefa. Po snegu so šli. Do kolen so gazili kakor on. Marija je imela prav tako modro haljo, kakor da jo je Tonej naredil. Razprostrte roke je imela in žive oči. Prav nobenega madeža ni bilo na njej in prav nič ni bila mokra od snega. Jezuščka je nesla na razprostrtih rokah, sveti Jožef pa je šel za njo in imel je sivo brado ter palico v roki.

In potem je videl cele črede ovac, majhnih in velikih. Nekatere so se pasle - kar po snegu je rasla trava, nekatere so hitele naprej, spet druge so vodile mladiče s seboj. In vse so se mu zdele znane, saj jih je moral že kje videti... Ah, da, to so njegove ovce, njegove...

Ali ni to cerkev? Je, je, tista cerkev, ki jo je sam naredil, ki jo je izrezljal. Trije oltarji, ljudje,

svetniki, sveče, gospod, ministrant, monštranca, vse, vse... Moj Bog, Tonej vidi čudež. Po svoji cerkvi hodi, ki je čudovito zrasla, on sam hodi in ogleduje okrog sebe in se čudi. Vse je živo. Tam prihaja Marija v modri halji, Jožef in ovce. Zadnji so kralji, veliko jih je in vsak tretji ima črn obraz. Pastirji! Glej čuda: prvi gre tisti, ki mu je še danes zjutraj nasul jabolk v pehar, majhnih lesenih jabolk in jih lepo pobarval...

Vse, prav vse to je v tisti mali cerkvi, kar je Tonej kdaj izrezljal, še ptiči frče pod stropom.

Tonej je srečen.

Pesem sliši, a ne ve, od kod prihaja. Seveda: angeli pojejo, ki jih je tudi on izrezljal. Božično glorio pojejo Jezusu.

Tonej strmi v čudež in zazdi se mu spet, da mu je nekoliko mraz in da ga nekaj stiska za vrat...

Potem je zaslišal zvonjenje. V njegovi cerkvi je z obema zvonilo. Pa kako lepo! Kakor bi prihajalo iz samih nebes.

+

Šele čez dva dni so našli Toneja. Sedel je na tramo, naslonjen na steno stare žage. Njegov obraz je bil ves nasmejan. Poleg njega je bil koš s svetimi podobami, sneg ga je bil že napol zamedel.

Stari Tonej je tisti večer zmrznil. In potem ni bilo nikogar, da bi prodajal njegove jaslice, njegove svete podobe...

HREPENENJA IN SANJE

K sliki: Ob predstavitvi nove pesniške zbirke, dne 18. novembra v adelaidskem verskem središču. Pesnik Ivan Burnik Legiša sedi in podpisuje knjige. Ob njem poleg škofa Alojza Urana stoji Julien Stephanie, glava Ethnic Affairs Commission of S.A.

NAŠ nadarjeni rojan Ivan Burnik Legiša nas je vse ponovno prijetno presenetil z izdajo svoje tretje pesniške zbirke rodoljubnih pesmi pod naslovom **Hrepenenja in sanje**. Knjižico je založila slovenska verska skupnost Svete Družine v Južni Avstraliji "kot dar mlademu rodu za učenje materinščine". Zbirko je uredila profesorica Marta Špes Skrbiš, zunanja oprema je Daniela Leša, tiskala pa v mesecu novembru letos slovenska tiskarna Finsbury Press v Adelaidi.

V svojih pesmih Ivan Burnik ponovno, vendar tokrat nekoliko bolj osvetljeno, izpoveduje globoko bolečino domotožja in hrepenenja po domovini, iskanja sorodne duše v sočloveku, pogloblja se v življenjske in božje skrivnosti ter izpoveduje močno vero v Boga in njegovo pravičnost.

Zopet in zopet se **hrepenenja pijan** vrača v rano mladost, ki ga je učila ljubezni in rahločutnega dojemanja lepote že v naročju matere; zamejska domovina mu je bila mačeha, stara domovina dolga stoletja uklenjena - in tudi tuja zemlja tega hrepenenja nikakor ne more utesiti. Tako je domovina ostala zanj dežela sanj in razočaranj - pa ne vedno. Bili so pred nedavnim tudi svetli trenutki, ko se je celo sam Bog začudil in nam umirajočim duh obudil, da smo viharju kljubovali in strnjeni v obroč vzdržali najbolj usodno noč (10). Njegova misel je čudno hrepeneča in ji ni obstati za rešetko, ne za vrati. Vedno nekaj čuti. Brez peruti, razbolela jadra iz tujine, med oblaki budna išče - sliko naše prave domovine (9). Verjetno mi prav vsi občutimo, kako

pesnik, sam emigrant, ki si poje z vso dušo himno svoji stari domovini, v zahvalo za dobrine zmlada meni darovane, v mojo bit užgane že v naročju matere (11). Zato se v imenu nas vseh vrača domov še in še, dejansko ali v srcu ter ponovno ginjen na gmajni obstane in plaho povpraša: "Kdo znancev je še živ?" Spet sliši glas poznanih duhov: "Aaa, si prišel domov! Zgubljeni sin, kje si bil, kje si bil?" (18).

Kaj drugega nam preostane, kakor predaja usodi? Dežela moja zdaj živi samo kot lep spomin nekdanjih dni... (15). Spogleduje se s svobodnim metuljem, ugiba in tehta učinkovitost svojih dejanj, vabi sopotnika-sotrpina, naj se mu pridruži na tej kratki življenjski poti. Vznemirja ga mrtvosiva gmota brata Jožefa robota, ki v tok naprežen, ozkosrčen dviga, nosi, nič ne reče, nič ne prosi, nič na svetu ga ne briga (36). Življenjski udarci pesnika ne zlomijo, on ponovno zraste, mlad poganjek, poln soka (40) in ko se razjoka, iz utche vsem odpušča grehe. Blagodejno nam odpre svojo dušo in srce: daj, v dušo mi pogledaj, da me spoznaš, vse moje grehe razodeni, ko pa pritiplješ mi do skrajnih mej - nikar, nikar se mi v obraz ne smej! (42). Osamljenost je v meni - domovine ogoljufan, poln žolča in pelina... vrtnarim tujemu gospodu. Bog usode moje, kje si v nedrjih tujine? (50). Utujen romar stopa v zrelo jesen (53), povešenih oči, ociganjen vsega, potrpežljivo čaka sodni dan (59). Zakoličen v tujo zemljo, piše svoji duši, išče harmonijo in meditira s poezijo (63). Zopet nas vabi: Bratje, skupaj zapojmo! - O veselju in žalosti, trpljenju in radosti. Zapojmo tako, da bo krepko dišalo po medsebojni ljubezni (65). Čeravno z bolečino v srcu sprejema zapečateni usodo zdomca, ponovno vzklíkne: O Bog! Ko vse premine, vrni me v

zemljo, ki mi je zibelka bila... Dolgo tujini sem gost. Izgubljen sin, rad bi spal brez bolečin - Oče, izkaži mi milost! (81).

Bralcem Burnikove poezije se nenadoma zazdi, da pesnik piše namesto nas, da nas razume in nam gleda globoko v dušo. Posodil nam je svoj dar pesnikovanja, ki je nadnaraven in edinstven. Hvaležni smo lahko samemu Bogu, da smo v zadnjih letih v naši avstralski izseljenski sredi odkrili Ivana Burnika, ki je pravi slovenski "biser" v Adelaidi. Obdaja nas s prijetnim občutkom, da nismo sami na svetu v svojem nepotešljivem hrepenenju po materi domovini, da smo si sorodni dosti bolj, kakor pa se zavedamo, da se v nas nezvestno poraja želja po drug drugemu, ki enako hrepenimo in podobno sanjamo. Zato: Bog naj živi

našega adelajdskega pesnika!

Odlično priznanje pa seveda gre tudi adelajdski slovenski verski skupnosti, ki je pripravila tako nepozabno bogat kulturni večer predstavitev pesniške zbirke ob navzočnosti visokih gostov. Posebno patru Janezu, ki je s svojo domiselno sposobnostjo omogočil izdajo te - že tretje - pesniške zbirke Ivana Burnika Legiša. Celoten izkupiček je namenjen študiju slovenščine naših otrok, zato upajmo, da bodo vsi rojaki podprli to dobrodelno zamisel. Kaj je lepše darilo slovenskemu prijatelju ob božičnih praznikih, kakor je zbirka rodoljubnih pesmi našega rojaka?

BRATJE, DAJMO, SKUPAJ ZAPOJMO!

Želim Vam vsem blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 1996!

JOŽICA GERDEN

PRED JASLICAMI

Tiho, tiho,
bratci in sestrice,
v Betlehemu
že zgolijo ptice,
kadar lepo
Detece Device
pod večer zaspi.

Tiho, tiho,
da ne prebudimo
sveto Dete;
k jaslicam stopimo
lahno, lahno,
da ga ne zbudimo
s hrupom naših dni.

Ali vendar,
bratci, prebudimo
božje Dete,
da mu potožimo
hude čase,
ki jih zdaj živimo
bedni mi ljudje.

Dete, naša
zemlja je goreča,
Dete, naša
srca krvaveča,
vsa, oj vsa so,
stiska vedno večja
dušo nam duši.

Dete, Dete,
o poslušaj glase
naše; Dete,
vrni zopet čase
sončne, Dete,
ki sprejelo nase
si sveta gorjé.

Dvigni roko
čez sveta valove,
zgradi zopet
zrušene domove,
pošlji vsem nam
zarje boljše, nove
za bodoče dni.

Dete, Dete,
mir z nebes nam rosi,
betlehemske mir
nam v srca trosi;
Dete, Dete,
to te milo prosi
ves človeški rod.

LADO PIŠČANČ

Prvi slovenski pozdrav škofu Uranu na avstralskih tleh / Letališče Tullamarine, Melbourne, 16. nov. 95./

Znamke RS

Naša zvesta naročnica ga. MAURA VODOPIVEC iz Adelaide nam je zopet poročala o novoizdanih znamkar Republike Slovenija z datumom izdaje 16. novembra 1995. Ena znamka predstavlja znamenite bloške smuči, drugi dve pa sta božični. Prva ima podobo

bo brezjanske Marije Pomagaj (ob strani je v drobnih črkah ime slikarja - Leopold Layer), druga pa zimsko podobo v tehniki naivnega slikarstva z drobnim imenom umetnice: Marlenka Stupica. Dodano ime na obeh znamkah je Marjaž Učakar, ki je verjetno znamki pripravil. Tudi ta zimska slika ima božični motiv, saj so pod zasneženimi drevesi trije otroci, ki pojejo ali godejo, če sem prav videl. Prav lahko predstavljajo tudi kolednike.

Pošta Slovenije k znamki Marije Pomagaj dodaja: Brezje, majhno naselje na robu Brezjanskega polja, je Slovencem in tujcem znano predvsem zaradi romarskega svetišča in podobe Marije Pomagaj. Med številnimi romarskimi kraji v Sloveniji ima Brezje prav gotovo največji sloves in je najbolj obiskana romarska cerkev.

Komentarja Pošte Slovenije k drugi božični znamki

nimam, znamki z bloškimi smučmi pa se glasi: Bloške smuči so eno najstarejših (pre)voznih sredstev na Slovenskem. Smuči so poznali in uporabljali na Bloški planoti in v sosednjih Vidovskih hribih. Ohranile so se do druge vojne, ko so njihovo uporabo prepovedale italijanske okupacijske oblasti, po vojni pa jih zaradi spremenjenih prometnih razmer (pluženje cest) in drugih vzrokov niso več uporabljali. Smuči so na omenjenem ozemlju izdelovali in uporabljali skozi stoletja, saj so to narekemale ustrezne zemljepisne geografske, klimatske in druge razmere (zgodnja gosta naseljenost, prastari prehodi). Prvi je o uporabi smuči že leta 1689 poročal polihistor Janez Vajkard Valvasor v Slavi vojvodine Kranjske.

Smuči so bile izdelane doma v okviru samouškega znanja, in sicer iz brezovega, bukovega in javorovega lesa. V letih med vojnami so jih izdelovali tudi iz jesenovine. Smučar si je pri premikanju pomagal s palico, nanjo se je opiral, z njo je zaviral ali spreminjal smer. Odlične primerke bloških smuči hranijo v Slovenskem etnografskem muzeju v Ljubljani, v muzejski zbirki tovarne Elan, v raznih zasebnih zbirkah in celo v nekaterih tujih muzejih. Z bloško smučarsko kulturo se Slovenija umešča med najstarejše smučarske narode v Evropi.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA pri Sv. Rafaelu bo trajala od 16. do 24. decembra. Sveta maša s posebnim petjem za devetdnevno bo vsak večer ob sedmih, v nedeljo, 24. decembra, pa bo zaključek pri dopoldanski maši. Vsakokrat bo tudi prilika za božični zakrament sprave.

24. DECEMBER - četrta adventna nedelja in obenem tudi BOŽIČNA VIGILJA. Poleg redne dopoldanske nedeljske maše bo zvečer ob 11.30 pri nas božični pevski program: naš mešani zbor bo izvajal skladbo Jakuba Jana Ryba, prvi del Božične maše za soliste, zbor in orkester. - Sledi slovesna polnočnica, pri kateri bo naš mešani zbor izvajal Mavovo mašo po božičnih napevih.

Na božično jutro bosta sveti maši ob osmih in ljudskim petjem, in ob pol desetih z zborovim petjem.

FIGTREE ima tudi letos zgodnjo polnočnico: v nedeljo 24. decembra ob osmih zvečer. - Na Novo leto, v ponedeljek 1. januarja, bo sveta maša ob petih popoldne. Druge maše v januarju: 7., 14. in 28., vedno ob petih popoldne. Pol ure pred mašo ste vabljeni k pevski vaji za ljudsko petje in k zakramentu sprave.

CANBERRA ima božično mašo na božični praznik, v ponedeljek 25. decembra, ob šestih zvečer. En teden pozneje, na Novo leto, bo maša ob enajstih popoldne. Redna maša meseca bo 21. januarja ob šestih zvečer. Kraj: cerkev sv. Petra in Pavla, Wisdom Street, Garran, ACT. Pol ure pred mašo je pevska vaja za ljudsko petje in prilika za zakrament sprave.

NA ZLATI OBALI in v BRISBANU bo slovenska služba božja s škofovim obiskom že mimo, ko boste brali te vrstice.

NEWCASTLE pride za slovensko mašo na vrsto v božični osmini, na praznik Svete Družine, v nedeljo 31. decembra. Kraj: stolnica Srca Jezusovega v Hamiltonu. Čas: ob šestih zvečer. Sledi srečanje v cerkveni dvorani. Pred mašo prilika za zakrament sprave.

TELEFONSKA ŠTEVILKA, ki je bila objavljena v božičnem "Rafaelu", še ni v veljavi. Ko nam telefonirate, zaenkrat še izpustite številko 9 na začetku naše telefonske številke.

POKOJNI - V nedeljo 19. novembra 1995 je v Bundeena, na domu hčerke Liče, umrla

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Tomaž Menart, O. F. M.,
Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

FRANČIŠKA DODIČ r. Fatur. Luč sveta je zagledala 31. avgusta 1919 v vasi Obrov na Primorskem. Leta 1950 se je v Hrušici poročila z Antonom Dodičem, prav tako iz Obrova. V Avstralijo sta prišla v aprilu leta 1959 na ladji "Waterman". Tu so se jima rodili trije otroci: Liča, Jadran in Ana, ki je zdaj na Nizozemskem. Družina je živela največ v Wollongongu, zakonca Dodič pa zadnja leta v Figtree. Pokojnica je že delj časa bolehal radi slabosti srca in dihal, kakor tudi na sladkorni bolezn. Občasno smo ji prinašali obhajilo na dom, ko smo imeli slovensko mašo v Figtree. V naši cerkvi Vseh svetih je bila v četrtek 23. novembra zanj opravljen pogrebna maša, nato smo jo pospremili na Kembala Grange pokopališče.

Na dan gornjega pogreba, 23. novembra, beležimo že nov smrtni primer med nami: v bolnišnici v Canberri je umrla FRANČIŠKA ERPIČ r. Arhar. Odšla je v večnost komaj dva tedna po pogrebu rodne sestre Tončke Maček. Ko je p. Bazilij ob Tončkinem grobu po stari slovenski navadi dodal molitvam še očenaš "za tistega izmed nas, ki bo prvi umrl", je Francka skoraj glasno vzklíknila: "To bom pa jaz!" Tako se je tudi zgodilo: pisanje pisma domov je razburilo srce, počila je žila in tudi zdravniška pomoč je bila brezuspešna. Pokojnica je bila rojena 19. februarja 1921 v Vižmarjih, v šentviški župniji pod Šmarno goro. Njena družina je vodila znano mizarско podjetje Arhar Erman. Oče Jože je umrl med vojno leta 1942 in Francka je morala sprejeti vodstvo podjetja, četudi je imela komaj 21 let. Bila je izredno radodarna in je pošiljala podporo družinam talcev, bivšim uslužbencem pa je izplačevala plačo prav do konca vojne leta 1945. Ker je odločno odklanjala sodelovanje s protiverskim komunizmom,

je bilo njeno življenje v stalni nevarnosti, zato je s svojo mlajšo sestro Tončko ter bratom Marjanom odšla na Koroško. Tončka in Marjan sta se po enem letu vrnila domov, družinsko podjetje pa je bilo medtem zaplenjeno. Leta 1948 se je Francka poročila s Francem Erpičem, doma iz Šmihela pri Novem mestu. Živel sta kot begunca nekaj časa v Italiji, nato v Franciji, leta 1951 pa sta se izselila v Avstralijo. Erpičeva družina je najprej živela v Viktoriji, Franc pa se je zaposlil pri Snowy Mountains projektu. V Canberro so prišli leta 1971. Pokojnica je z možem redno obiskovala krajevno cerkev sv. Benedikta v Narrabundah, rada pa je prihajala tudi k mesečni slovenski maši, če ji je le zdravje dopuščalo. - Pogrebno mašo, ki je bila v torek 28. novembra v Narrabundah, je opravil p. Tomaž ob somaševanju p. Valerijana in krajevnega župnika. Nato smo Francko spremili na njeni zadnji zemeljski poti. Zadnji domek je našla v družinskem grobu na pokopališču Gungahlin, kjer že nekaj let počiva tragično preminuli sin Tomaž. Za njo žalujejo poleg moža Franca tudi otroci Janez, Barbara in Alenka Helena, v domovini pa brat Marjan, ki je duhovnik ljubljanske nadškofije.

OBISK ŠKOFA ALOJZA URANA ko kmalu za nami. Naš visoki gost je stopil na avstralska tla v Melbournu, po dveh urah pa nadaljeval pot v Perth. Tam sem ga pričakal jaz, ker W.A. nima stalnega slovenskega duhovnika. Na letališču ga je ob prihodu pozdravil Silvo Bezgovšek, predsednik slovenskega katoliškega sveta. Škof je vsakemu

posebej stisnil roko. Potem se je odpeljal na dom Slavka in Anice Tomšič, kjer je bival vse dneve v Perthu. Tudi sam sem bil deležen gostoljubnosti Tomšičeve hiše - kakor sleherni slovenski duhovnik, ki pride v Perth na pastoralni obisk rojakov. V petek 17. novembra je imel g. škof slovesno službo božjo v cerkvi sv. Kierana, Osborne Park. Slovencev se je za to priložnost zbralo okrog 200. Prepeval je zbor in izvajal kratko mašo z liturgičnim besedilom, vmes pa so bile na sporedu tudi ljudske pesmi. Zbor uči in spremlja na orglah Mili Stuverbacher.

Po sveti maši smo bili vsi povabljeni v tukajšnji Slovenski klub, kjer nas je odbor lepo sprejel. G. škof, ki je izvrsten pevec, je kaj kmalu razgibal dvorano, da so vsi prisotni veselo peli.

Naj tu omenim, da se člani slovenskega katoliškega sveta v Perthu zberejo enkrat na mesec k sestanku, pri katerem zmoliijo rožni venec, imajo pogovor ali pevsko vajo. Hvaležen sem Silvu Bezgovšku za romanje v New Norcio, Slavku Tomšiču za gostoljubnost in obisk pri gospe Zadnik, Ančki Kočar za prevoz k trem rojakinjam v domovih počitka, vsem skupaj pa za prijazen sprejem. Iz srca želim vsem duhovno res doživeti božič, v novem letu pa obilo božjega blagoslova. In nasvidenje drugo leto proti koncu aprila, če Bog da!

ŠTEFANOVANJE, združeno s praznovanjem **DNEVA SAMOSTOJNOSTI**, bo letos v torek 26. decembra ob šestih zvečer. Najprej bo kulturni spored, nato pa prosta zabava s plesom ob zvokih

Sprejem škofa Urana na letališču v Perthu, W.A. Pozdravlja ga Silvo Bezgovšek, predsednik Slovenskega katoliškega sveta v Perthu. Med njima je p. Valerijan, na desni slike pa ga. Zlata Agnež, ki je visokega gosta pozdravila s šopkom.

ansambla "Črni baron". Priporočamo se za rezervacije čimprej, najkasneje pa do poldne na dan prireditve.

PRVO SVETO OBHAJILLO so prejeli v naši cerkvi na nedeljo 22. oktobra naslednji: **Aleksander Aster-Stater, Luka Ljubič, Tamara Redman in Tomislav Žaja.** - **James Andrejaš,** ki je prejel prvo obhajilo letos v Windsorju, se jim je pridružil. Na isti dan - 22. oktobra - je prejela prvič Jezusa tudi **Kaylah Anne Anning** in sicer v Villawoodu.

SVETO BIRMO so letos prejeli: **Aleksandra Tindale** (2.7.95, Lane Cove), **Renee Letnar** (5.9.95, Cabramatta), **Barbara Petrič** (20.10.95, Greystanes), **Simon in Marko Klemen** (16.12.95 Surfers Paradise, Qld.).

Prvoobhajancem kot birmancem naše iskrene čestitke!

POROKE - **Lee Chandler,** Warilla, NSW, sin Allana in Mary r. McPherson, rojen in krščen v Angliji, in **Suzana Mlinarič,** Albion Park, NSW, hčerka Antona in Gizele r. Kolenko, rojena v Wollongongu, krščena v Albion Parku. Priči sta bila **Mihael Micallef in Kellie Mitchell.** - V slovenski cerkvi Vseh svetih, Figtree, NSW, dne 11. novembra 1995.

Churti Rayk, San Souci, NSW, sin Franca in Justi Rayk, in **Lisa Vicki Tate,** Sydney, NSW. - Cerkev sv. Patrika, The Rocks, NSW, dne 25. novembra 1995.

Frank Skubla, Georges Hall, NSW, sin Jordana in Bianke r. Cerri, rojen v Sydneyu, krščen v Leighardtu, in **Judith Nives Bavčar,** Liverpool, NSW, hčerka Ivana in Doroteje r. Brecelj, rojena v Sydneyu, krščena v Paddingtonu. Priči sta bila **Mick Hollins in Miriam Franca Stariha.** - Sv. Rafael, Merrylands, NSW, med poročno mašo dne 26. novembra 1995.

Vsem trem parom naše iskrene čestitke z željo po obilici božjega blagoslova na novi življenjski poti!

KRSTI - **Joshua Dean Makovec,** Kingsgrove, NSW. Oče Daniel, mati Bree r. Kelly. Botrovala sta Greg in Rachel Mark. - Župna cerkev Fatimske Matere božje, Kingsgrove, NSW, dne 5. novembra 1995.

Dylan Adam Jones, Guildford, NSW. Oče Adam, mati Elizabeta r. Meznarič. Botri so bili Scott, Debbie, Paul Alison. - Sv. Rafael, Merrylands, NSW, dne 19. novembra 1995.

Jesse Javier, Kristina Natalie in Monica Aleksandra, St. Johns Park, NSW, otroci Mojce Pelcar. Vsem trem je bila botra Jasna Kušan. - Sv. Rafael, Merrylands, NSW, dne 26. novembra 1995.

Dana Victoria Trebar, Quakers Hill, NSW. Oče Vojko, mati Theresa r. Kaposi. Botrovala je Vesna Trebar. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 2. decembra 1995.

Alayna Michelle Topolovec, Dural, NSW. Oče Boris, mati Irena r. Kobal. Botra sta bila Boris Tomšič in Aleksandra Barnes, katero je zastopala Gayle Tomšič. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 2. decembra 1995.

Alec John Kovač, Parramatta, NSW. Mati Barbara. Botra sta bila Edvard Vučko in Tatjana Jokić. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 2. decembra 1995.

Aimee Marie Kovačič, Prairiewood, NSW. Oče Jožef, mati Kristina r. Joželj. Botra sta bila Lydia Habušek in Željko Pekić. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 2. decembra 1995.

In zakasnela objava: **Dianne Elaine Mills,** Denistone, NSW, oče Nigel, mati Karen r. Twrdy. Botra sta bila Adrian Mills in Gayle Tomšič. - Župna cerkev sv. Terezije, Denistone, NSW, dne 28. maja 1995.

Novokrščenim otrokom, staršem in botrom iskrene čestitke!

MATURANTSKI PLES s tremi letošnjimi maturanti je bil na prvo decembrsko soboto pri Slovenskem društvu Sydney. - Sicer ima mladina zdaj že počitnice, pa vendar je potrebno misliti, kako bo s slovensko šolo v Bankstownu v naslednjem šolskem letu. Ali je preveč, če upamo na iznenadenje, da se bodo slovenski starši potrudili in vpisali svoje srednješolske otroke. Samo dostojno število učencev lahko reši slovenski pouk in s tem tudi slovensko maturo. Če vse to enkrat zaradi svojega nezanimanja izgubimo, bomo izgubili za vselej in po svoji krivdi. Mislite na to - od nas vseh zavisi bodočnost slovenske šole!

P. VALERIJA

IZPOD TRIGLAVA

NOVI APOSTOLSKI NUNCIJ za Slovenijo, naškok Edmond Farhat, je s slovesno mašo v ljubljanski stolnici dne 12. novembra nastopil svojo službo. Polni stolnici vernikov se je predstavljal: "K vam prihajam iz druge strani Sredozemskega morja, iz Libanona, starodavne dežele, ki je znala ohraniti vero in zvestobo Bogu. Moje prejšnje službeno mesto pa je bilo v državah Severne Afrike, kjer Cerkev trpi, a kljub temu živi, je preganjana, a ne ohromljena." Dodal je, da je v Slovenijo prišel z velikim pričakovanjem.

Ob izročitvi poverljivih pisem predsedniku države Kučanu je nuncij v govoru povedal tudi tole: "Gospod predsednik, ob zadnjem štetju v neodvisni republiki Sloveniji se je 72 odstotkov prebivalcev izjavilo za katoličane. Upoštevajoč to dejstvo, Cerkev in Sveti sedež z veseljem obnavljata svojo pripravljenost, da bi sodelovala z oblastmi pri spoštovanju pristojnosti in posebnih pravic vsake strani. Ker so vprašanja, ki so se nakopičila v desetletjih, številna in pomembna, sta Cerkev in Sveti sedež prepričana, da bosta z dobro voljo in pristnim čutom za javno blaginjo, tako z ene kot z druge strani, našla pravične rešitve v razumnih oblikah in rokih."

NADŠKOF ljubljanski in metropolit dr. Alojzij Šuštar je 14. novembra praznoval 75-letnico svojega plodnega življenja. Ob tej priliki je izšla tudi knjiga **Pogovor v vinogradu**, ki je nastala iz nadškofovih odgovorov v razgovoru s pisateljem Alojzijem Rebulo.

Ob visokem jubileju ga je strokovna komisija ljubljanske univerze predlagala za prejem častnega doktorata, ki bi ga za svoje zasluge narodu tudi zaslužil, saj se je nadškof vselej zavzemal za

demokratizacijo in za prebuditve civilne družbe. Žal je senat univerze odločil proti podelitvi, kar je presenetilo mnoge in je sprožilo vprašanje, ali je bila ta odločitev res avtonomna, brez kakšnega političnega pritiska. Eno vemo: slovenski in evropski teolog dr. Alojzij Šuštar s tem ni bil nič prizadet, saj je doslej vedno kazal, da mu ni do časti, torej tudi ne do te zavrjene. Prizadeta pa je lahko ljubljanska univerza, da med svoje ni uvrstila evropskega misleca in človeka z velikim srcem, ki je izjemno zaznamoval ne le versko, ampak tudi kulturno in mednarodno podobo Slovenije v zanj o odločilnem obdobju osamosvojitve.

Jubilantu, ki je bil tudi že med nami v Avstraliji, avstralski Slovenci iz srca čestitamo ter mu želimo še mnogo zdravih let!

ŠPORT je vsekakor danes zelo pomemben za promocijo neke države v svetu. Zlasti mlade kot je Slovenija, ki si tudi s svojimi smučarji in skakalci, kajakaši in nogometaši utira pot med poznane države. Tako je bila v petek 17. novembra na stadionu za Bežigradom v Ljubljani nogometna tekma med Hrvaško in Slovenijo. Gledali so jo lahko na televizijskem zaslonu tudi izven slovenskih meja. Poročila pravijo, da je bila tekma bojovita in zanimiva, vredna sedenja pred televizijo. Dodaja pa, da je marsikaterega Slovenca bilo pred tujci sram, ker je kamera od časa do časa ujela tudi slovensko zastavo z rdečo zvezdo. Nekdo jo je obesil na ograjo stadiona (morda nalašč zato, da bi jo ujela TV-kamera), pa se nihče udeležencev ni spomnil (ali pa upal), da bi jo snel.

S tako "promocijo" mlada slovenska država gotovo ne dokazuje, da je pretrgala s preteklostjo in je na demokratični poti...

SLOVENIJA je ob svetovnem dnevu boja proti aidsu še kar na dobrem. Do tega letošnjega dne je prijavljenih 50 primerov te bolezni, od tega 48 odraslih in dva otroka. Med odraslimi bolniki je 44 moških in so 4 ženske. Poleg naštetih je bilo prijavljenih še dodatnih 59 primerov diagnosticirane okužbe z virusom HIV, a brez razvitega obolenja aidsa (46 pri moških in 13 pri ženskah).

Je pa naša država že nekaj let dejavno vključena v svetovno prizadevanje za omejitev širjenja aidsa in skuša ustvarjati pozitivno razmerje do obolelih. Žal pa tudi v Sloveniji kot drugod po svetu nudi kondome kot glavno preventivno sredstvo, pri tem pa pozabljajo na poudarjanje smisla za odpoved.

OB STOLETNICI postavitve Aljaževega stolpa na vrhu očaka Triglava, so v Sloveniji izdali

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

SBS RADIO, ki oddaja v 69 jezikih,
praznuje dvajsetletnico svojega obstoja.

Vabimo vas, da se vključite v slovenski program,
ki je na sporedu vsako nedeljo in vsak torek,
od osme do devete ure dopoldne,
na

SBS RADIO 1 Sydney 1107 AM
SBS RADIO 1 Melbourne 1224 AM
in tudi na narodnem omrežju
SBS NATIONAL NETWORK

ob torkih med deveto in deseto uro dopoldne:

Adelaide 106.3 FM (pol ure pred ostalimi)
Brisbane 93.3 FM
Darwin 100.9 FM

Mariza Ličan,
urednica slovenskega programa Sydney
Telefon: (02) 728 3387

Newcastle 1584 AM
Perth 96.9 FM
Wollongong 1485 AM

Elica Rizmal,
urednica slovenskega programa Melbourne
Telefon: (03) 9 685 2543

priložnostne kovance, ki so šli v prodajo 4. decembra. Ob tem jubileju so izdani zlatnik, srebrnik in tečajni kovanec iz zlitine bakra, cinka in niklja z nominalno vrednostjo petih tolarjev. Nominalna vrednost zlatnika je 5.000 tolarjev, njegova prodajna cena pa bo znašala 22.000 tolarjev. Vrednost srebrnika je 500 tolarjev, naprodaj pa bo za 2,200 tolarjev.

ŠKOFOVI ZAVODI v Šentvidu nad Ljubljano so letos praznovali 90-letnico ustanovitve. Ker so po vrnitvi stavbe Cerkvi na Slovenskem pravočasno ponovno zaživeli, je jubilej tega "največjega verskega in kulturnega dejanja škofa Jegliča", kot se je izrazil slavnostni govornik dr. France Bernik, res nekaj pomenil. Škofijska gimnazija, čeprav ustanovljena na začetku našega stoletja, je bila in je še vedno žarišče duha in višjih vrednot našega življenja, saj je vzgajala nekoč in vzgaja spet danes mladega človeka za življenje v duhu etičnih vrednot. To pa je tisto, kar je žal naše povojno obdobje izločilo iz šolskih programov.

O SLOVENSKI VARČNOSTI naj tudi rečemo besedo! Konec letošnjega avgusta so imeli prebivalci Slovenije v bankah 455 milijard tolarjev prihrankov (za primerjavo: državni proračun za leto 1996 naj bi bil 570 milijard tolarjev), od teh je bilo

deviznih vlog za 264 milijard tolarjev. Naj pri tem omenimo, da so prebivalci Slovenije konec leta 1991 imeli v bankah le za 73 milijard tolarjev. Porast je torej zelo velik.

LOG POD MANGRTOM je bil priča nenavadnemu pojavu, kateremu so se čudili tudi starejši Ložani, saj sončni dnevi letošnjega oktobra niso bili pravi čas za kaj takega. Jugozahodna stena Mangrta je zgrmela proti zatrepu doline Koritnice. Količina skalovja je bila tako velika, da se je Log pod Mangrtom zatresel, kot da bi bil potres. Pri

ROMARSKI DOM na Sveti Gori se sicer počasi, a vendarle obnavlja. Vsi načrti za celotno obnovo doma so narejeni. Uresničeno pa je naslednje: utrjeni so vsi stari zidovi, narejeno je novo ostrežje in streha, betonirane so plošče v vseh etažah ter pozidane stene med sobami. Potrebe pa so še velike, saj bo še dosti dela: Preko šestdeset oken in vrat, vodovodna in električna napeljava ter ogrevanje, ometi, beljenje, tlaki in podi, pa seveda vsa notranja oprema. Zato svetogorski frančiškani še vedno trkajo na dobra srca in prosijo podporo vernikov, ki tako radi romajoi k Svetogorski Kraljici. - Dobrotnikov se samostanska družina vsak dan spominja pri molitvi, vsako prvo soboto v mesecu pa je zanje tudi maša v baziliki.

Po izrečeni kazni izobčenja iz Cerkve, so nastopili za našo blaženo Mary MacKillop in njene sestre časi hudih preizkušenj.

Za predstojnico je bila na mesto sestre Mary postavljena sestra Terezija, ki pa dolžnosti ni hotela sprejeti. Izjavila je, da ima škof sicer pravico spreminjati redovna pravila, a ona je napravila obljube na prvotna pravila in ne želi pripadati novi ustanovi. Ko ji je bilo rečeno, da redovna pravila niso bila spremenjena, je dokazala, da so drugačna v mnogih točkah. Prosila je za spregled od obljub zase in nekatere druge sestre istega mišljenja, ki so ga prejele v nekaj dneh. Mesto predstojnice je sprejela sestra Monika.

Bl. sestra Mary je pisala svoji materi in ji razložila, kaj se je pripetilo. Med drugim piše: "Najbolj goreči in dobri duhovniki pravijo, da sem samo vršila svojo dolžnost in da je naš ubogi ostareli škof Sheil naredil hudo napako." Melbournski škof Goold pa je ob novici o izobčenju komentiral: "Ubogi dr. Sheil, gotovo zelo trpi zaradi duševnih motenj..."

Sestre so se ogibale obiska svete maše v stolnici, ker so se bale, da bi jim duhovnik odklonil sveto obhajilo. Zato so začele k maši hoditi v Norwood.

Težave pa so se jim večale iz dneva v dan. V teku štirih tednov so morale zapustiti vse svoje postojanke v mestu Adelaidi, razen one v sirotišnici in pa v hiši Previdnosti. Bile so izgnane ter razrešene redovnih obljub. Nemoteno delovanje pa so ohranile njihove šole na podeželju, čeprav je tudi tam prevladovala negotovost in strah, kakšna bodočnost jih čaka.

Duhovniki, kar jih je bilo na strani sester, so bili izpostavljeni ostri kritiki. Eden izmed njih, Fr. Bongaerts, je sestram nudil pomoč in oporo, zato pa je moral prejemati krivična podtikanja, da ima s sestrami celo moralno oporečne zveze. Na strani sester so bili tudi jezuiti, ker so smatrali, da je bila kazen izobčenja nična in zato neveljavna.

Huda posledica izobčenja predstojnice jožefink je bila tudi v tem, da je sestram usahnila podpora, ki je krila najemnine za domove, kjer so stanovale. Tako so se morale umakniti iz adelajdske hiše na King William cesti. K sreči je sestre sprejel pod streho, najemnine prosto, g. Solomon, ki je bil judovske vere.

Nekateri duhovniki so sestre omenjali celo na prižnici ter jim očitali, da so nadute in si domišljajo, da vedo več kot škof. Razvila pa se je tudi vroča polemika v tisku. Škofova stran je

dolžila bl. Mary, da je ona v svoji nepokorščini cerkvenim oblastem kriva za vse zmešnjave. V resnici ona ni nikoli odrekala škofu pravico spreminjati pravila. Izjavila je le, da po vesti ni dolžna živeti po spremenjenem pravilu, saj je napravila obljube na prvotna pravila svoje redovne družine. Škof pa je zdaj tajil, da je sploh kdaj nameraval spremeniti redovna pravila jožefink, kar pa ne odgovarja resnici.

Bl. Mary se je pod temi težkimi križi pokazala vse drugačna, kot so jo nekateri črnili. Neprestano je svojim sosestram polagala na srce, naj bodo ponižne in potrpežljive. Spominjala jih je, da Bog ve za njih težave in more sleherno stvar obrniti v dobro.

V svojih pismih, ki jih je pisala v tem kritičnem času sestram in Fr. Woodsu, je vedno kazala krepostno umirjenost. Nobena vznemirjenost ali jeza ne diha iz njih. Bolj jo je skrbela škoda, ki je bila z izobčenjem izvršena, kakor pa njeno lastno duševno in telesno trpljenje. Vsem je blagohotno odpuščala, čeprav jo je bolelo obsojanje s strani duhovnikov ter njih hladno zadržanje napram njej in sestram.

ŠKOFOVA SMRT

KOMISIJA, ki je imela nalogo raziskati celotno zadevo sester jožefink in izobčenje njih predstojnice bl. Mary MacKillop, omenja v svojem poročilu tudi o dolgotrajni bolezni škofa Sheila. Tudi nadškof Polding je že prej poročal o tem. Duhovnika Reynolds in Fitzgibbon dodajata, da je bil škofnagnjen k pijači, kar omenja tudi poročilo komisije. Fr. Tappeiner pa pravi, da je bil škof Sheil zadnji dve leti življenja tako bolan v glavi, da ni bil zmožen opravljati svoje škofovske službe. Ob običajnem pogovoru je bil na videz v redu, ko pa je bilo treba napraviti kako odločitev, je vsa razsodnost odpovedala in takoj je bil ves zmeden.

V februarju 1872 se je škofovo zdravstveno stanje vidno poslabšalo. Kljub temu pa sprva ni bilo še nobenega znaka, da se je njegov odnos do jožefink kaj izboljšal. Vendar je v iznenadenje vseh dovolil v svoji škofiji nabirko za zavetišče, ki so ga vodile sestre.

Ko je končno spoznal, da so mu dnevi šteti, je v razgovoru priznal, da so ga njegovi najožji

OLTARJA

SVOJO PRVO BLAŽENO – MARY MacKILLOP

sodelavci izrabili v svoje podle namene. "Umiram s strtim srcem," je izjavil. "Tisti, katerim sem zaupal, so polni slabih lastnosti. Marsikdaj sem poslušal njihove predloge in se ravnal po njih - zdaj mi je žal. Tako zelo sem nesrečen..."

Končno je izrazil tudi svoje razočaranje nad najožjim sodelavcem, Fr. Horanom. Ko je ta prišel k njegovi postelji, je škof ob pogledu nanj ironično pripomnil: "Ti si tisti duhovnik, ki dela vse velike stvari!..." Horan je razumel ostrino njegovih besed in se je umaknil iz sobe. Od tedaj dalje se je bolni škof obračal na duhovnika Reynoldsa.

Dne 23. februarja je škof na prigovarjanje okoli stoječih duhovnikov prejel sveto maziljenje. Istočasno je bilo tudi naročeno Fr. Hughsu, naj prekliče izobčenje nad bl. sestro Mary. Ta preklic izobčenja je bil brezpogojen: s strani bl. Mary ni bila potrebna nobena prošnja, ali kakršno koli priznanje krivde. Navadno izobčena oseba dobi ob priliki odveze kako pokoro. Tudi to v primeru bl. Mary ni bilo izvršeno, kar je znak, da je bila kazen izobčenja naložena neveljavno.

Umirajoči škof se je upiral prigovarjanjem nekaterih, da bi Fr. Horan postal administrator adelaidske škofije, dokler Rim ne imenuje novega škofa. Za administratorja je izbral Fr. Reynoldsa.

Škof Sheil je umrl 1. marca 1872. Skupina duhovnikov je sporočila sydneyanskemu nadškofu Poldingu, koga je izbral umirajoči adelaidski nadškof za svojega

Škof
L. B. Sheil
s svojimi
adelaidskimi
duhovniki
(V sept. 1866.)

začasnega naslednika. Nadškof je potrdil izbor Fr. Reynoldsa.

Fr. Hodan ni mogel prenesti svojega poraza. V Kapundi in tudi v adelaidski stolnici je govoril pri spominski maši za škofa Sheila. Pri tem je v svoji zagrenjenosti uporabil prižnico, ki je vendar kraj za oznanjevanje božje besede, da je napadel administratorja Fr. Reynoldsa. Tudi je protestiral proti temu, da so jožefinke zopet priznane in morejo nadaljevati svoj apostolat. Zoper to in zoper dejstvo, da je bila njih predstojnica bl. Mary oproščena izobčenja, se je pisмено pritožil celo v Rim. Ni pa v svoji pritožbi omenil, da je izobčenje pred smrtjo ukazal preklicati škof Sheil sam.

Poleg rovarjenja Fr. Horana je sestre napadel tudi protestantski list "Protestant Advocate". Obtožil jih je raznih nemoralnosti, obenem pa dolžil administratorja Fr. Reynoldsa, da je za vse to vedel in celo odobral. Fr. Reynolds in Fr. Woods (brat Fr. Tenisona Woods) sta proti uredniku Lewisu vložila tožbo, ker so časopisne klevete sestram zelo škodile in so jih Adelaidski javno smešili, čim so se prikazale v javnosti. Ker urednik Lewis pred sodiščem ni mogel dokazati upravičenosti svojih obtožb, je bil obsojen na denarno kazen in šest mesecev zapora. Sestram pa je bila s tem odvzeta sramota in vrnjena jim je bila čast, ki so jo za svoje neoporečno življenje in nesebično delo tudi zaslužile.

P. VALERIJA

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787

Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home

11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel. in Fax: (03) 9853 1054

OD božične noči naprej ima vse človeštvo natančno določen cilj in pot do tega cilja. Jezus je za vse ljudi in za vsakega posebej Luč, po kateri lahko usmerjamo svoje korake skozi življenje. Praznik njegovega rojstva nas vabi, da preverimo, kje smo in naravnamo naše korake v pravo smer; da postanemo znova sprejemljivi za njegovo milost. Spored za praznične dni v našem središču, naj nam pri tem pomaga.

LETOŠNJI BOŽIČNI SPORED

NEDELJA, 24. DECEMBRA, je zadnja od štirih adventnih nedelj. Pred osmo in deseto mašo boste lahko opravili sveto spoved. Spovedali se boste lahko tudi popoldne ali zvečer, saj je ta dan sveti večer, samo pokličite enega od patrov v Baragovem domu.

POLNOČNICA bo v primeru lepega vremena na prostem pri votlini z jasicami. Začne se točno ob polnoči s prinosom Jezuščka in blagoslovom jasic. Nanjo se bomo pripravili ob poslušanju božičnih melodij dvajset minut pred mašo. Vsi, ki ste pripravljeni polnočno mašo obogatiti s svojim sodelovanjem in podoživljati slovenski božič, ste k tej maši lepo povabljeni. Tisti pa, ki težko zdržijo uro in pol brez klepetanja in kajenja, pa so povabljeni k devnim prazničnim mašam, ki bodo krajše. Omogočite lepo praznovanje polnočnice tistim, ki to želijo.

PONEDELJEK, 25. DECEMBRA, BOŽIČ, PRAZNIK GOSPODOVEGA ROJSTVA. Praznične maše bodo ob osmih, desetih (če bo vreme dopuščalo, pred votlino z jasicami) in ob petih popoldne. Pred vsako mašo bo spovedovanje.

TOREK, 26. DECEMBRA, SVETI ŠTEFAN. Maši bosta ob osmih in ob desetih.

NEDELJA, 31. DECEMBRA, SVETA DRUŽINA, STAREGA LETA DAN. Pri nedeljski maši ob desetih bomo imeli blagoslov malih otrok, ki še ne morejo prejeti svetega obhajila. Za ta dan pa jim je namenjen poseben blagoslov, zato pripeljite svoje male otroke in vnučke in jih posvetite novorojenemu Odrešeniku. Ker je to tudi starega leta dan, se bomo Bogu zahvalili za vse prejete darove tega leta.

PONEDELJEK, 1. JANUARJA, NOVO LETO - PRAZNIK BOŽJE MATERE MARIJE. Maše bodo ob osmih, desetih in ob petih popoldne. Prvi dan v letu je tudi dan miru. Pred mašami spovedovanje.

BOŽIČNO SPOVEDOVANJE DRUGOD

MORWELL Z OKOLICO ima slovensko božično spoved na tretjo adventno nedeljo, 17. decembra, od šestih do sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, nato pa bo redna sveta maša namesto na četrto nedeljo v mesecu.

NORTH ALTONA Z OKOLICO ima slovensko spoved v cerkvi sv. Leona Velikega v sredo, 20. decembra, od 6.30 do 7.30 zvečer.

WODONGA in ALBURY imata božično spoved v sredo, 20. decembra, v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi. Ob pol osmih zvečer bo skupna priprava na spoved za vso faro, nato bo župnik podelil pristojnim vesoljno odvezo. Osebno spoved v domačem jeziku boste lahko opravili 28. januarja, ko bo pri vas redna maša.

ST. ALBANS Z OKOLICO ima možnost za slovensko spoved v četrtek, 21. decembra, od 6.30 do 7.30 zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, kjer se na drugo nedeljo v mesecu ob petih popoldne zbiramo k slovenski maši.

GEELONG Z OKOLICO ima slovensko spoved v petek, 22. decembra. Slovenski duhovnik vam bo na voljo v župnijskem domu poleg cerkve sv. Družine v Bellparku od šeste ure zvečer naprej.

SPRINGVALE Z OKOLICO ima slovensko spoved v petek, 22. decembra, v cerkvi sv. Jožefa od 6. do 7. ure zvečer.

BOLNIKI IN OSTARELI, če želite obisk slovenskega duhovnika ali bi pred božičnimi prazniki radi prejeli zakramente, to sporočite v Baragov dom, tel.: 9853 8118 in 9853 7787.

Lahko boste prisluhnili tudi SLOVENSKI BOŽIČNI ODDAJI in to: v nedeljo, 24. decembra, zjutraj ob osmih na radiu 3EA (1224 kHz-AM) in v sredo 27. decembra zvečer ob sedmih na radiu 3ZZZ (92.3 Mhz-FM).

Škof
A. Uran
med
birmanci
in botri
po birmanski
maši,
na nedeljo
Kristusa
Kralja,
26. nov. 95.
/Foto S. Novak/

Tokrat smo imeli le eno poroko. V cerkvi svetega Ignacija v Richmondu sta si 9. decembra obljubila zvestobo **Mark Gentile** in **Rossana Angela Aiello**. Mark je sin slovenskih staršev Bruna Gentile in Janice r. Strosar ter krščen v naši cerkvi, Rosanna pa je italijanskega rodu. Novoporočenemu paru čestitamo.

V petek, 24. novembra, je Bog iznenada poklical k sebi **ZOFIJO ŠABEC**, ki je živela z družino svoje hčerke Irene, poročene Habjan. Rada je prihajala v našo cerkev. Pokojna Zofija je bila rojena 3. maja 1917 v družini Grebenc v Cerknici. Ob koncu vojne je skupaj z drugimi begunci, med katerimi je bil tudi njen bodoči mož Anton Šabec iz Trnja, zapustila Slovenijo. Poročila sta se v begunskem taborišču Senigallia v Italiji in od tam emigrirala v Argentino. Kasneje sta se za otroci preselila v Avstralijo. Rožni venec ob krsti pokojne mame smo imeli 28. novembra zvečer v naši cerkvi. Naslednji dan po pogrebni maši smo jo pospremili na keilorsko pokopališče, kjer od lanskega februarja že počiva njen mož Anton. Za njo žalujejo otroci Anton, Anica in Irena z družinami.

Precej verjetno je 5. decembra zvečer za posledicami srčne kapi umrla na svojem domu **KATARINA HARTNER**, rojena Novak. Našel jo je sin Mirko. Nekajkrat jo je klical po telefonu in ker se ni oglasila, je šel pogledat v njeno stanovanje ter jo našel mrtvo. Kati, kot so ji radi rekli, se je rodila 7. aprila 1913 pri Sv. Antonu v Slovenskih goricah. Leta 1933 se je poročila z Jakobom Hartnerjem, doma iz istega kraja. Po vojni je komunistični režim Hartnerjevo družino zaradi nemškega imena izgnal v Avstrijo. Od tam sta za sinom Mirkom leta 1957 na ladji Begonia prišla v Avstralijo in si uredila dom v St. Albansu. Mož Jakob ji je umrl že leta 1964. Ko je ostala sama, se je preselila v lastno stanovanje v St. Kildi. Veliko svojega časa je posvetila našim upokojujencem. Rožni

venec za pokojno Katarino smo imeli v naši cerkvi 11. decembra zvečer, naslednji dan ob desetih pa pogrebno mašo. Pokopana je bila v možev grob na pokopališču v Footscrayu.

Na praznik Brezmadežne, 8. decembra zvečer, je po težki bolezni Bog poklical k sebi tudi **IVANA CELIGOJA**. Tik pred smrtjo je še prejel zakrament svetega maziljenja. Ivan se je rodil 1. januarja 1914 v kraju Gradec pri Pivki. S svojo bodočo ženo sta pobegnili v Italijo v decembru leta 1948 in se naslednje leto v Torinu poročila. Še isto leto sta prispela v Avstralijo, kjer se jima je rodila hči Beti. Uredila sta si prijeten dom in zlasti zdaj kot upokojenec se je Ivan ves posvetil vrtu. Rožni venec ob krsti pokojnega smo imeli v cerkvi sv. Cirila in Metoda 12. decembra zvečer, naslednji dan po pogrebni maši smo ga pokopali na keilorsko pokopališče.

Gospod sprejmi naše pokojne in jim povrni za vse, kar so dobrega storili, z večnim življenjem.

O obisku **msgr. ALOJZA URANA**, ljubljanskega pomožnega škofa med nami si lahko preberete članek, ki ga je škof sam napisal. Nekaj o dogodkih, ki so povezani z njim, boste brali še tukaj in tudi na drugih mestih.

Po prvem srečanju z gospodom škofom na letališču Tullamarine 16. novembra zjutraj, predno je odletel v Perth, smo ga v naši cerkvi sv. Cirila in Metoda sprejeli v soboto, 25. novembra, zvečer. Že pred mašo se je srečal z birmanci in se z njimi pogovarjal o veroučni snovi. Na zakrament svete birme se je to leto pripravljalo sedem fantov in deklet. Pri večerni maši je škof nagovoril starše in botre birmancev.

Slovesnost svete birme smo imeli v nedeljo pri deseti maši. Ta zakrament so prejeli: **Anita Godec** (prvo nedeljo v novembru je bila pri prvem svetem obhajilu), **Chris Chambers**, **Evgen in Magdi Igljč**, **Kristina Mesarič** ter **Martin in David Denša**. Pri

Na Miklavžev ukaz je moral škof zapeti . . .

tež maši smo prvič uporabili novo mašno knjižico, ki so jo natisnili v slovenski tiskarni Simona Špacapana. Po maši smo se zbrali v dvorani pod cerkvijo in pri obloženih mizah ostali nekaj časa skupaj s škofom in birmanci. Zvečer se je škof z rojaki iz Wodonge in Albura najprej srečal na wodongškem pokopališču, kjer smo opravili novembrske molitve za pokojne. Maši v cerkvi Srca Jezusovega je sledilo srečanje z rojaki v tamkajšnjem klubu Snežnik.

Med tednom smo se najprej s škofom srečali duhovniki, ki delujemo med vami v Avstraliji in sestra Francka. Škof je obiskal Dom matere Romane in tam maševal za oskrbovance. V četrtek zvečer po maši v St. Albansu, je blagoslovil nove prostore Slovenskega športnega društva St. Albans. Obiskal je tudi vsa druga slovenska društva in si ogledal njihove prostore. V soboto popoldne je bila najprej maša za rojake v Geelongu in nato srečanje s škofom v tamkajšnjem klubu Ivana Cankarja. Slovenski otroci so mu pripravili prirčen spored.

V petek in soboto zvečer pred prvo adventno nedeljo je gospod škof vodil duhovno obnovo, ki se je zaključila pri nedeljski deseti maši. Po maši smo imeli v dvorani pod cerkvijo miklavževanje. Miklavž je obdaroval tudi gospoda škofa, le zapeti nam je moral prej.

Kot zadnji so prišli na vrsto za škofov obisk rojaki iz Morwella. Čeprav je tamkajšna skupnost majhna, to ni motilo vzdušja. Po maši smo se kar nekaj časa zadržali v dvorani farne šole in prepevali, da je bilo veselje.

Škofov obisk nam bo še dolgo ostal v spominu. Hvaležni smo mu za njegove spodbudne besede in za čas, ki smo ga lahko preživeli z njim. Naj ga Bog še dolgo ohranja zdravega v njegovi službi.

Pri pripravi na škofov obisk ste mnogi pomagali, da so stvari potekale, kakor so. Vsem, prav vsem

iskrena zahvala! Tudi na vseh društvih je bil naš gost prisrčno sprejet, zato hvala tudi društvom.

V zadnjih mesecih je bilo v našem središču opravljenih več različnih del. Slomškova šola je od zunaj nanovo prepleškana. Štefan Cek in Frane Kravos sta opravila to delo potem, ko je Tone Bogovič zamenjal razžirne strešne žlebove. Vlado Kutin in Maks Korže sta sezidala kompostno jamo na vrtu. Tone Brne je s svojim prijateljem Madžarom poskrbel za nova kuhinjska vrata. V kuhinji naše dvorane imamo novo pomivalno korito, za kar je poskrbel Stane Kirn. V ozadju je bila vseskozi navzoča podpora društva sv. Eme. Bog vam povrni za vse.

Sredi prejšnjega meseca je Slovensko kulturno in športno društvo Ivan Cankar praznovalo 40-letnico svojega delovanja. Praznovanje smo začeli z zahvalno sveto mašo. Maši je sledilo odkritje in blagoslov spominskega obeležja za vse pokojne člane kluba. Odkrili so tudi kozolec, ki stoji ob vhodu na zemljišče kluba. Nabirko pri maši (\$ 219.25) je društvo namenilo cerkvenemu središču. Naša zahvala in društvu iskrene čestitke z željo, da bi še naprej zbiralo in združevalo Slovence ter njihove prijatelje.

V času škofovega obiska smo imeli v Baragovem domu še druge goste. Tako kot lansko leto ansambel **Ekart**, so tudi fantje ansambla **Štajerskih 7** bivali pod našo streho. Ljudje so jim z navdušenjem prisluhnili na koncertih, saj so kakovosten ansambel. Zapeli so tudi v naši cerkvi in pri maši v Geelongu. Škoda, da so nekateri prav njihov obisk izkoristili za politični spopad. V glasbi sicer poznamo večglasje, a tudi harmonijo...

Z Miklavževanjem se je končal pouk **Slomškove šole**. Otroci z učiteljicama Veroniko Smrdel in Mary Petelin so zaigrali igrice **Pripravljamo jaslice**, s katero so še isti dan gostovali pri S.D.M. na Elthamskem hribčku. Letos je našo šolo obiskovalo štirinajst otrok. Prvi nedelji v februarju bo vpis v novo šolsko leto.

Počitniška tedna v **Mt. Elizi** se bližata. Letos se teden pričanja že v soboto popoldne. Zvečer bomo imeli mašo, ki je hkrati nedeljska. Prvi teden počitnic traja od 6. do 13. in drugi od 13. do 20. januarja. Ker se bivanje podaljša za en dan, bo cena za 10 dolarjev višja kot lani, za družine z malimi otroci pa po dogovoru. Ne odlašajte s prijavo.

P. TONE

MOJE CELICE

/ ZOPET V LJUBLJANI /

Začel me je gledati s prezirom, skoraj sovraštvom.

"Meni se zdi ravno nasprotno, da so bile zelo važne stvari. Če so za vas vsakdanje, pomeni, da se niste v zaporu še nič naučili in bodo potrebna še dolga leta prevzgoje."

"Ne razumem, kaj s tem mislite."

"Boste že razumeli," je zakričal, "če ne prej, ko boste segnili v samici. Povejte mi, kakšne podatke vam je dajal Šturm? Komu ste jih pošiljali čez mejo?"

"Kakšne podatke? Meni ni dajal nobenih podatkov in jaz nisem nobenih podatkov pošiljal čez mejo!"

"Pokvarjenec! Baraba! Vatikanski agent! Se boste že spomnili!" Udaril je po mizi, vstal in s trdimi koraki odšel. Od takrat ga nisem več videl. Ostal sem zamišljen. Spomnil sem se prvih zaslišanj ponoči in trenutkov, ko bi bil vse podpisal, samo da bi me pustili v miru. In tu se je moralo nekaj podobnega zgoditi. Šturm so verjetno popustili živci ter je začel priznavati in podpisovati, kar so mu rekli.

Paznik me je odpeljal. Ko sva prišla do celice, sem pogledal številko - 131. Torej prav blizu one, v kateri sem bil toliko mesecev. In tukaj? Ni bilo dolgo. Nekaj dni. Nekega dne zopet ukaz: "Poberite svoje stvari, gremo!" Po stopnicah v pritličje, kjer je v hodniku ob vhodu čakala "marica". To je zaprt avtomobil, ki ima po sredi hodnik, ob straneh pa so omarice s sedežem, kjer sedi stisnjen in komaj dihaš. V takih zaprtih avtomobilih so prevažali jetnike iz kraja v kraj. Tudi ko so peljali člane iste družine, se niso mogli videti in še manj pogovoriti, ker je v hodniku avtomobila sedel paznik. Le kak kašelj je bil znamenje in hkrati pozdrav.

IN BOŽJEGA BLAGOSLOVA V NOvem LETU ŽELIJO VSEM ROJAKOM
AVSTRALSKA SLOVENSKA KONFERENCA IN NJENI NARODNI SVETI

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU
PATRA BERNARDA
ZA NAŠE "MISLI":

\$500.— Dušan Lajovic; \$40.— Slavko Tomšič; \$32.— Marija Cvetko; \$20.— Ida Zorich, Pavla Fabian, Jože ing. Jež; \$15.— Alojz Semenič, Irena Grassmayr; \$10.— Janko Filipčič, Anton Kraft, J. Zugmaister, Angela Medjites, Louis Širca, Florian Vojska, Marija Spornjak, Angela Svenšek, Petrina Pavlič, Mary Kavčič, Majja Boelckey, Joe Krmelj, Anna Kapaun, Janez Tadini, Lazar Furlanič, Angela Brala, Miloš Abram, Jean Pevc; \$5.— Aleksander Bole, Marija Frank, Franc Križman, Davorin Zorzut; \$2.— Angela Gustinčič; 0.45 N. N.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE
MISIJONARJE:

\$30.— Ivanka Bajt namesto božičnih voščilnic prijateljem in znancem; \$20.— Pavla Fabian, Alojzija Gosak (za lačne), druž. Jože Brožič (za lačne - namesto božičnih voščilnic prijateljem in znancem), N. N. (za lačne).

ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:

\$30.— Anton in Marija Brne (namesto venca na grob Ivanu Celigoju); \$20.— Pavla Fabian, Anton in Marija Brne (namesto venca na grob Zofiji Šabec); \$10.— Alojzija Gosak.

ZA OBNOVO
ROMARSKEGA DOMA
NA SVETI GORI:

\$2.— Pavla Fabian.

K OBNOVI
CERKVICE MARIJE SNEŽNE
NAD ČRNOTICAMI:

\$100.— Marija in Ludvik Martin.

DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

OBILO
MILOSTI
ZA BOŽIČ 1995

Da bi Vas vse dosegel
božični pozdrav
betlehemske angelov:
MIR LJUDEM NA ZEMLJI!

— to Vam želijo
za te božične praznike
in novo leto 1996
prav iz srca

Vaši dušni pastirji,
slovenski sestre
in posinovljeni
misijonarji.

Isto voščilo velja tudi
vsem naročnikom, bralcem
in sotrudnikom MISLI —
vsem se iskreno
zahvaljujeta
uredništvo in uprava.

Božična

Štefan Steiner

Ogrejte, mili angelci,
s perutnicami mehki
prelepo Dete v jasliah teh,
ki v mrazu mu zamira smeh.

Ovčice, primaknite se,
ob jasicah strnite se,
tako je mraz, tako je mraz
in Jezusček drhti pri vas.

Še jaz bom stopil v božji dom
in k jasicam pokleknil bom,
srce je moje tak gorko,
da Detece ogrelo bo.

Kam sedaj? Morda v Tolmin, če so drugi tam zaprti? Ne, ampak v CZ - centralne zapore na Poljanskem nasipu. Nekdanjo umobolnico in poboljševalni zavod za mladoletne. V novi stavbi poleg stare so zgradili samice.

Ko smo izstopili, poleg mene so se vozili še nekateri jetniki, ki jih nisem poznal, sem za trenutek pogledal naokrog. Tu sem vendar že bil. Tu sta stanovala zdravnik in pisatelj Bogomir Magajna in Filip Terčelj, nekdanji prosvetni delavec na Goriškem. Tu je bil ekonom bratranec moje mame Tone Manfreda. Pri vseh teh sem bil leta 1939, ko sem prišel na kongres Kristusa Kralja kot mlad študent, poln navdušenja za slovenstvo, poln narodne zavesti, ki se je tu še poglobila.

In zdaj? Spomnil sem se besed kanonika Krena, ki je govoril od smrti nadškofa Sedeja: "Quale stridente contrasto!" Res, kakšna razlika!

Kadarkoli prideš v nov "dom", te temeljito pregledajo in ti poberejo vse predmete, tudi pas in vrvice pri čevljih. Splošna bojazen, da se ne bi kdo obesil. Tega so se bali.

Sprejel me je paznik, oblečen v zelenkasto obleko, ki je mahedrila na njegovem suhljatem telesu. Titovko je imel potisnjeno na pol čela. Njegov obraz ni kazal posebnega zdravja, lica so bila upadla, nosil je kratke temne brke. Pogled pa je bil živahen, kot bi se razveselil vsakega jetnika. Šopek ključev, ki jih je prekladal iz roke v roko, mu je bil v posebno zadoščenje, kot bi hotel reči: Kar pogledaj, koliko jih je pod mojo oblastjo. In svojo "oblast" je zelo natančno izvrševal. To sem šele pozneje spoznal.

Iz velike stavbe sva šla po stopnicah na ograjeno dvorišče, po katerem so se ob določeni uri posamič sprehajali jetniki, ki niso smeli niti zakašljati, da ne bi izdajali, kdo so. Meni v devetih mesecih, ki sem jih preživel v centralnih zaporih, ni bilo dano, da bi za deset minut šel na zrak. Stopila sva v stavbo z majhnimi, ozkimi okni. V pritličju je bil hodnik podolgoma pregrajen, da je bil na vsaki strani ozek hodnik, iz katerega je bil vhod v posamezne celice. Paznik me je še enkrat pretipal, dal prst na usta, češ, tukaj je tišina, in me peljal prav na konec hodnika. Odprl je celico. Ne spominjam se več številke, niti ne vem, ali sem jo pogledal, ker je bilo vse tako naglo in tiho. Izredno spretno je zaprl vrata brez ropota in obrnil ključ.

Obstal sem in se razgledal. Na levi strani železna postelja, na desni ob steni mizica in stolček. Vse je bilo nekam snažno, novo, vrata belo pobarvana kot v bolnišnici, le da so imela dvojno okence: večje s poličko, da je paznik skozenj dal hrano, manjše pa z zaklopko, da je pazniku tiščeno, skoraj neslišno pokazal, kaj jetnik dela. Čez dan nisi smel ležati ne na postelji ne na podu. To je imelo svoj posebej namen. Če so te ponoči zasliševali, nisi smel spati podnevi, da so te utrujenega laže zlomili in si bil pripravljen priznati vse, samo da so te pustili pri miru. Redkokdo je zdržal. Marsikdo pa je na sodišču čutil, ko so mu pokazali, da je podpisal to ali ono izjavo.

No, zdaj se bo spet začelo, sem si mislil. Torej Kobal, Marc, Klinkon in morda še kdo. Verjetno so tukaj in nas ločijo samo tanke stene. Spomnil sem se Klinkona. Ubogi Karlo! Že doma so

mu zrahljali živce, kaj bo pa tukaj? Kadarkoli so mu napovedali obisk v poznih večernih urah, je zmeraj zbolel. Ves srečen je bil, če sem prišel peš z Livka in sem ga obiskal. Pred cerkvijo sva sedela na zidku pod lipo in se pogovarjala. Gledala sva proti Sv. Lovrencu, kjer je Gregorčič pokopan, in razmišljala, kakšne pesmi bi pisal, ko bi živel. Kaj pa Kobal? Zakaj so ga zaprli? Njega, ki je božji volek in ni zmožen skriviti lasu bližnjemu? Ali jim je bil res odveč, ko je bil dolgo časa edini duhovnik za ves Kobarški kot?! In Marc? Blaga duša, poln humorja in dovtipov, z nasmejanim obrazom in košatimi, kodrastimi lasmi. Morda je kakšno preveč zinil, in so to ujela nepoklicana ušesa? Pa Šturm, kaj ima ta opraviti z mano? Da mi je dajal podatke? Kje, kakšne?

Vse to mi je rojilo po glavi, ko sem s koraki meril celico gor in dol. Saj mi bo kmalu vse jasno - sem si mislil. Najmanj pa sem mislil na to, da bom moral biti v tej celici novih devet mesecev, spet brez paketov, brez stika z domačimi, brez sprehodov, brevirja in dolgo časa brez knjig. Človek bi ponorel.

Kmalu so se začela zasliševanja. Najprej me je vzel v roke poročnik Tomaž. Tako se je namreč pisal. Vsi zasliševalci so bili takrat v uniformah. Razlika med Ljubljancami in Tolminci je bila v tem, da se je tu vsak predstavil. Tomaž je bil sproščen. Povedal mi je, da je bil njegov sošolec Darko Slapšak, da sta se kot otroka skupaj igrala, ker so blizu stanovali. Hotel je vzbuditi zaupanje, češ, jaz tebi nekaj poveam o sebi, potem boš pa ti meni. Spraševal me je o domačih, o študiju in počasi prehajal na vprašanja, ki jih je moral postaviti. Govorila sva tudi o Kranjcu. Povedal sem mu, da njemu ne bom odgovarjal, če me pride zasliševati. Sem človek, izobraženec in ne maram, da me zmerja z barabo.

"Bodite mirni, upam, da se bova midva lepo pogovorila," mi je rekel. Pri prvem zaslišanju je ostal pri vsakdanjih vprašanjih. Ni maral prehajati k perečim točkam, ki jih je imel napisane pred sabo na papirju. Njemu se ni mudilo. To je bila njegova služba. Vseeno mu je bilo, koliko časa bom tičal v tisti samici. Verjetno so imeli že določeno, do kdaj morajo končati zaslišanja, da bodo lahko uprizorili tako imenovani "tolminski proces". Meni je bil dodeljen zasliševalec Tomaž, kmalu pa sem spoznal, da je imel vsak svojega in so se vrstili, da so drug za drugim spoznavali te "inkriminirane" duhovnike. Polagoma sem zvedel, da so zaprti tudi Hlad, Zadnik in bogoslovec Sivec. Iz te družbe so hoteli napraviti celo "agencijo Vatikana" in prikazati, da so tudi na Goriškem duhovniki, ki bi radi zrušili pridobitve NOB. Hkrati pa bi dokazali svojo budnost in spretnost, ki zna v pravem trenutku odstraniti iz družbe "nevarne in sumljive elemente". Ti "elementi" so bili sedaj v njihovih rokah, ljudstvo, med katerimi so delovali, pa je moramo na sestankih poslušati, kakšne "pokvarjene, dvolične" pastirje je imelo v svoji sredi. In mnogi so začeli dvomiti, verjeti.

/Prihodnjič nadaljevanje/

JUTRO JE V BETLEHEMU

Jezušček Mariji v naročju spi,
zvesto Jožef ob njem kleči
in v soncu oči gore mu.
Saj je ves srečen in vesel,
da je Jezuščkov dih ujel
in ga prestregel v široke dlani.

Od daleč pastirji vriskajo
in ovc in jabolk in kruha neso
in orehov in masla in dobrih stvari.

VITAL VODUSEK

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 – Fax (08) 346 3487

V mesecu novembru se je naša skupnost v Južni Avstraliji duhovno pomlajala ob obisku g. škofa **Alojza Urana**. To so bili dnevi, kot so mnogi rekli, ko je sleherni odhajal domov duhovno bogatejši. Najprej smo se za visoki obisk pripravili s tridnevno duhovno obnovo, ki jo je vodil adelaidskim Slovincem poznani dominikanski pater **Lori Foot**. S svojo kleno in jasno besedo je razlagal zakramente na tako preprost način, da ga je lahko vsakdo razumel. Zaključil pa je tridnevnicu g. škof **Uran**.

Ko smo čakali na letališču njegov prihod, je nekdo v šali rekel: "Kaj pa, če pride pri stranskih vratih?" Letalo je pristalo, potnikov pa od nikoder. Pogledamo nazaj, pa vidimo, da iz neznanega vzroka res vsi prihajajo skozi stranska vrata, med njimi tudi naš gost, ves nasmejan in dobre volje. Sprejem je bil prisrčen. Pozdravila sta ga naša birmanka **Kristijan** in **Anita**.

Kmalu po prihodu na misijon je bilo najprej srečanje z birmanci, njih starši in botri. Po spraševanju birmancev, zlasti o desetih božjih zapovedih, je prišel g. škof sveto mašo, h kateri se je zbralo veliko ljudi. Sledila je predstavitev pesniške zbirke **Ivana Burnika Legiša**. (O njej berete več na strani 328.)

Naslednji dan, v nedeljo 19. novembra, je bil za našo skupnost spet nepozabni dan. Prvič so se srečali v Jezusom v sveti hostiji naši prvoobhajanci: **Stephanie Mathews, Alexander Brown** in **Davor Premrl**. Zakrament svete birme pa so po rokah g. škofa prejeli: **Lewis Brown, Monique Cronin, Kristijan Sintič** in **Anita Polajzer**.

Pred mašo je visokega gosta pozdravila **Rosemary Poklar, Stephanie** pa mu je poklonila šopek cvetja. Med mašo so starši prvoobhajancev in birmancev res vzorno sodelovali. Že pri sami pripravi so bili vestni in zavzeti, zato je to res bil njihov dan. Ob koncu bogoslužja se je v imenu otrok in staršev g. škofu zahvalila gospa **Stanka Sintič**, otroci pa so mu poklonili lepo knjigo in se

vsil podpisali. V imenu našega verskega središča se mu je zahvalil naš predsednik **Tone Jesenko**.

Nato se je veselje nadaljevalo v cerkveni dvoranci, kjer so naše skrbne gospodinje pripravile gostijo za vse. Poleg g. škofa smo imeli v svoji sredi tudi gosta iz Sydneya, častnega konzula RS g. **Alfreda Brežnika**. Odzval se je povabilu na predstavitev **Burnikove pesniške zbirke** in ostal med nami tudi ob nedeljskem slavlju. V najboljšem razpoloženju smo preživeli nekaj veselih uric skupaj in se šele kasno popoldne razšli, polni nepozabnih vtisov.

V ponedeljek sva z g. škofom obiskala naše bolnike v bolnišnicah in po domovih. Bila so srečanja neizmerno globokega veselja in upanja. Sleherni bolnik je bil visokemu gostu iskreno hvaležen. Proti večeru pa sva obiskala tudi adelaidskega nadškofa in se zadržala z njim v daljšem pogovoru.

Po naporni soboti in nedelji smo v torek spremili visokega gosta na **Kangaroo Island**, kamor nas je povabil rojak **Boris Zabukovec**. Z nama je bil tudi **Ivan Zagorc**. Po dveinpolurni vožnji (brez morske bolezni) smo srečno pristali. Že nas je čakal in gostoljubno sprejel g. **Zabukovec** in nas s svojim avtom odpeljal v čudovito naravo otoka, kjer živijo koale. G. škof je prvi zagledal prijazno a boječo živalco visoko na drevesu. Kmalu smo lahko opazovali celo skupino koala-mamic, ki so skrbno čuvale svoje mladiče: vsako naše gibanje so spremljale s svojimi pogledi, da so se čutile varne.

Potem smo se podali gledat mrože, ki so bili v tem času, ko se parijo, bolj nevarni. Posebno zanimiv pa je bil večer, ko smo dočakali pingvine, kako so se vračali iz morja v svoja gnezda. Živalice so nas zabavale, da je bilo smeha do solz. Ko se je oglasil en pingvin, je začela vpiti cela kolonija.

Naslednji dan smo si ogledali še nekaj lepih krajev in zanimivosti otoka, zlasti kako kuhajo in pridelavajo evkaliptusovo olje. Čudoviti in osvežujoči vonj! Pred odhodom domov nam je pa še goana prečkala pot.

G. **Zabukovcu** in njegov ženi **Viktoriji** iskrena zahvala za gostoljubnost. To je bil prvi slovenski škof, ki je obiskal ta otok nepozabnih vtisov.

V petek smo zgodaj zjutraj odpotovali proti **Berriju**, kjer je bila za naše sadjarje maša v farni cerkvi. Rojaki so gostu pred cerkvijo poklonili šopek, krajevna TV-ekipa pa je imela z g. škofom kratek pogovor. Med mašo smo peli, da je bilo veselje, g. škof pa je s svojo domačo in prijazno

besedo spodbujal k zvestobi Bogu in narodu. Po maši smo bili povabljeni v Lyrup, kjer je bilo za vse kosilo in so rojaki iz Berrija poklonili gostu košaro njihovih pridelkov in izdelkov. Čas je hitro tekkel in morali smo dalje, proti Milduri. Vsem v Berriju, ki ste se trudili za to srečanje in sodelovali pri obisku, moja iskrena zahvala.

Po prijetni vožnji smo proti večeru prispeli v Milduro, kjer je imel g. škof mašo v farni cerkvi. Pozdravila ga je Metoda Štrubelj. Med mašo je bilo kot navadno prijetno sodelovanje. Gerdenova Jožica je brala berilo in organizirala petje. Po maši smo obiskali še bolnika, nato pa je bilo srečanje pri Štrubljevi družini, kamor so bili povabljeni vsi tamkajšnji rojaki. Dobra volja in vesela pesem ob obloženih mizah je trajala dolgo v noč. Bog povrni vsem rojakom za gostoljubnost!

Naslednji dan, v soboto, je p. Bazilij, ki je prišel že dan prej v Berri, odpeljal našega gosta proti Melbournu.

Upam, da obisk g. škofa ni bil samo nekaj zunanega, temveč resnično globoko doživetje in duhovna prenova za nas vse. Predvsem pa je ob tem moja iskrena želja, da bi naši birmanci ostali zvesti Bogu in slovenski skupnosti. To je največ odvisno od staršev. Velika duhovna škoda bi bila, če bi seme, ki je bilo vsejano v njihova srca, bilo poteptano in ne bi rodilo sadu. Odraslim pa velja: kdor je zamudil ta obisk, je zamudil veliko. Vsem, ki ste sodelovali, pa naj Bog povrne za vse!

Na prvo nedeljo v decembru je našo skupnost obiskal Miklavž in obdaril otroke. Po končanem njegovem obisku smo pa še v cerkveni dvoranci pogostili otroke, saj to je njihov dan. Miklavžu

Filipu hvala za res duhovito opravljeno delo!

Dne 10. decembra je bil med mašo sprejet v naše versko občestvo najmlajši član družine **Vinka in Martine Lipovac Rant**. Malega Ivana je naša skupnost z veseljem sprejela in z oblitjem krstne vode je postal božji otrok. Staršem čestitke, malemu Ivanu pa zdravja in božje modrosti! Botra sta bila Slavko Sintič in Lojzka Persico.

BOŽIČNI SPORED:

Na sveti večer slovesna polnočnica, na božični praznik pa ob desetih slovesna peta sveta maša.

Na Štefanovo bo maša ob deveri uri zjutraj.

Na staro leto, ki je letos na nedeljo, bomo po maši zapeli Zahvalno pesem, med mašo pa se zahvalili Bogu za vse dobrate, prejete v tem letu.

Praznik SVETE DRUŽINE, zavetnikov našega misijona, bomo kot navadno na zunaj obhajali na prvo nedeljo v januarju. Takrat pa bo med nami, kot že več let zapored, naš adelaidski nadškof **Leonard Faulkner**. Po maši bo nadškof blagoslovil otroke, nato bo B.B.Q. v naši dvoranci. Na naš družinski praznik ste vsi iskreno vabljeni!

BOŽIČNO RADIJSKO ODDAJO v priredbi adelaidskega verskega središča bomo imeli v nedeljo 24. decembra. Poslušajte jo!

Dragim rojakom v Južni Avstraliji, v Zapadni Avstraliji in Milduri, pa tudi drugod - želim blagoslovljene božične praznike in obilo notranjega miru. V letu 1996 pa naj nas vse spremlja božji blagoslov in zdravje!

P. JANEZ

Z VSEH VETROV

MISSA POPULORUM - Maša narodov je delo slovenskega skladatelja Avgusta Ipavca. Izvajali pa so jo prvič nedavno v cerkvi sv. Avgušтина na Dunaju, v nekdanji kapeli habsburške cesarske rodovine. Proslavljali so devetdesetletnico upokojenega dunajskega nadškofa kardinala dr. Franza Koeniga, kateremu je skladatelj to svoje delo posvetil.

Maša narodov je odlično delo in simbolično prikaže, da smo člani vseh narodov in ljudstev tudi božji otroci. Besedilo je deloma v latinščini, deloma pa v stari cerkveni slovanščini, italijanščini in nemščini.

NA KITAJSKEM je trenutno v zaporih okrog sedemdeset katoličanov, poroča "Mednarodna verska družba" v svojem glasilu, ki izhaja v Rimu. Med zaporniki so trije škofje, ki so jih aretirali v drugi polovici lanskega leta, dalje devet duhovnikov in štiri redovne sestre. Kot pravi poročilo, so se zadnji čas spravili na katoliške laike, ki imajo kakor koli večji vpliv na druge vernike. S tem Kitajska dokazuje vsemu svobodnemu svetu, da še vedno krati osnovne pravice svojih državljanov.

EDEN OD PETIH LJUDI na svetu živi v našem času v skrajni revščini, stoji črno na belem v poročilu Organizacije združenih narodov o "človekovih pravicah in o revščini". Izdala in predložila ga je v Ženevi podkomisija za "ukrepe proti diskriminaciji in za manjšinsko varstvo". Saj bi človek mislil, da revščina ne spada v ta sektor. A v razlagi se pravilno glasi: "Revščina nujno pomeni izključevanje od najbolj elementarnih temeljnih pravic človeka."

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

DAN BOJA PROTI AIDSU praznuje ves svet na datum prvega decembra. Letošnji je potekel pod geslom: Skupne pravice - skupna dolžnost! Poudarjena je pravica vseh ljudi do tega, da se izognejo okužbi z virusom HIV, pravica do zdravstvene nege obolelim za aidsom, in pravica, da jih obravnavajo spoštljivo in brez diskriminacije.

Skupno število vseh okuženih za aidsom na svetu se bliža dvajsetim milijonom. Po statistiki Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) je v Severni Ameriki milijon okuženih, v Latinski Ameriki in na Karibih dva milijona, v Severni Afriki in na Bližnjem Vzhodu 100.000, v podсахarski Afriki pa kar enajst milijonov okuženih. Vzhodna Evropa in osrednja Azija sta doslej nekoliko na boljšem, saj imata skupaj le 50.000 okuženih z aidsom. Enako število imata tudi vzhodna Azija in Pacifik. Naša Avstralija ima doslej 25.000 okužb, najslabši položaj v tem delu sveta pa imata južna in jugovzhodna Azija s tremi milijoni okuženih.

Po ocenah že prej imenovane Svetovne zdravstvene organizacije se vsak dan okuži z virusom HIV 6.000 ljudi. Tako naj bi do leta 2000 ta smrtonosni virus v sebi prenašalo do 40 milijonov prebivalcev našega planeta. Doslej je ta strašna bolezen na svetu zahtevala štiri milijone smrtnih žrtev.

Države se trudijo in borijo proti širjenju aidsa, a velikokrat lajajo pred napačnim drevesom. Namesto da bi zlasti doraščajočo mladino učili graditi v sebi močno voljo, ki bi kljubovala skušnjavam, ji nudijo že po šolah avtomate s kondomi. Brez smisla za odpoved pa je skušnjava poskusiti prevelika, prav kakor število narkomanov kljub nevarnosti in težkim žrtvam samo raste in raste...

SLOVENSKI KULTURNI DOM so slovesno blagoslovili in odprli na ameriških Brezjah v Lemontu pri Chicagu dne 18. novembra. Slovesnost se je nadaljevala naslednji dan, na nedeljo 19. novembra, ko je bila v Domu sveta maša. Odbor za postavitev tega kulturnega središča je nekaj let pridno zbiral denar ter z oo. frančiškani legaliziral vse potrebno, da so lahko začeli graditi na zemlji ameriških Brezj. Te bodo ostale v slovenskih rokah tudi ko slovenskih fara ne bo več. Dom naj bi ohranil slovensko kulturno dediščino sedanjemu slovenskemu rodu v ZDA in rodovom, ki pridejo za njim. Misel, ki ji lahko zaploskamo. Ujela je zadnji čas, a bolje kasno kot pa nikoli. Se bomo pri ameriških Slovincih tudi mi v Avstraliji kaj naučili? Bojim se, da bo tudi nas ujel čas za kak podobni podvig v ohranitev slovenske dediščine, našega doprinosa multikulturalnosti avstralske dežele.

ZGODOVINSKI SPORAZUM so 22. novembra podpisali Bosanci, Hrvati in Srbi v Daytonu, Ohio, ZDA. Po tri in pol letih državljanske vojne, ki se je razvijala v vseh strahotnih dimenzijah, prinaša ta sporazum žarek upanja. Njegova značilnost je znana: Republika Bosna in Hercegovina ostane ena država v dveh etično različnih pokrajinah - hrvaško-muslimanski in srbsko-bosanski, razdeljeni v devet različnih etnij, ki se bodo morale medsebojno spoštovati. Brez narodne in verske strpnosti država nima bodočnosti. Vprašanje je, ali je strpnost po tolikih žrtvah in krivicah sploh mogoča - to bo pokazala bližnja bodočnost.

NA MADŽARSKEM se - kot povsod po bivših komunističnih državah - vleče v nedogled vračanje pred leti odvzete lastnine. Škof, ki se pri madžarski škofovski konferenci ukvarja z vprašanjem vračanja cerkvenega premoženja, ne verjame, da bo zadeva končana do leta 2001, kot je bilo predvideno. Cerkev se trudi za vrnitev 759 stavb, od katerih jih je bilo leta 1945 v škofijski in župnijski lasti 580, v lasti raznih redov pa 179.

ŠTEVILO BEGUNCEV na Hrvaškem je 413.000, njih število se pa še povečuje, ker tudi vračajoči se begunci ohranjajo ta status. V svojo

domovino se je doslej vrnilo 14.000 beguncev iz Bosne in Hercegovine. Dr. Rebić, bivši voditelj urada za begunce pri hrvaški vladi, je poudaril, da bo treba na miren način doseči priključitev vzhodne Slavonije. Vse je namreč še mogoče nadomestiti, le človeških življenj ne. Begunce, ki bi se radi čim prej vrnili domov, je pozval, naj bodo potrpežljivi in naj odpustčajo preživete krivice.

POLJSKA ima na vodilnem stolčku Aleksandra Kwaśniewskega, bivšega komunista. Pri volitvah je social-demokratska levica z njim na čelu dosegla 51.3% glasov, aktualni predsednik Walensa pa 48.7%. Razlika med tekmece je sicer majhna, le 2,6%, pa vendar odločilna.

V vseh deželah, ki so bile desetletja pod komunistično diktaturo, je isti pojav. Ljudje prehitro pozabijo pretekle krivice oz. so razočarani, če jih prva svobodna oblast ni znala ali mogla takoj popraviti. A razvoj demokracije ni lahka zadeva in vzame dosti več časa kot ljudje pričakujejo.

SRBSKA JAVNA OBČILA že dolgo časa za svojo narodno nesrečo dolžijo papeža in Vatikan. Papež je kriv za vojsko in osamljenost Srbije v mednarodni skupnosti ter je celo naročil, naj bombardirajo Beograd... V Srbiji ljudje ne mislijo več - zanje misli Milošević in njegovi pajdaši.

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

KOTIČEK

NAŠIH MLADIH

TOKRAT je spet Sydney na vrsti za predstavitev mlade osebe v GALERIJ MLADIH. Izбира ni bila težka. Dekle je iz naše srede, dosegla je lepe uspehe v svojem mladem življenju, da so po pravici ponosni nanjo ne le njeni starši, ampak vsa slovenska skupnost v Sydneyu.

DIANA TEREZA GRLJ zdaj poročena DA SILVA, je hčerka Draga Grlj, po rodu iz Harij pri Ilirski Bistrici, in Marije r. Brala iz Zadra. Družina živi v sydney-skem okraju Botany. Diana je obiskovala osnovno šolo v Banksmeadow, nato se je vpisala v srednjo šolo (High School) Our Lady of the Sacred Heart, Kensington. Po maturi je začela na katoliškem kolegiju v South Sydneyu s študijem za učiteljico. Diplomirala je z odliko (with Distinction) ter se usposobila za osnovnošolsko učiteljico. Nato je Diana dve leti poučevala na maronitski katoliški šoli sv. Šarbela (St. Charbel) v okraju Punchbowl. Istočasno je nadaljevala študij ob večernih urah na katoliški univerzi v North Sydneyu in je v dveh letih prejela diplomu iz vzgoje-slovja s poudarkom (majoring) na versko vzgojo. Nato je nadaljevala s študijem v isti smeri ter letos v aprilu dosegla magisterij iz verske vzgoje. Tako jo je osem let resnega študija usposobilo ne le za učiteljico, ampak specifično za versko vzgojo. Zdaj Diana poučuje izključno verski predmet na katoliški šoli sv. Deklana v Pennhurst (Sydney). Pred seboj imam kopije spričeval, ki mi jih je prinesla Diana v dokaz, da je res teme-

JEZUŠČEK NA ZEMLJO GRE

JEZUŠČEK NA ZEMLJO GRE
V MEHKE, TOPLE JASLICE –
ČAKA GA MARIJA ...

PRIDI, JEZUŠČEK, NOCOJ,
DOLGO GOST OSTANI MOJ,
MOJA TOVARŠIJA ...

TEMNA JE BOŽIČNA NOČ,
MRAZ IN VETER OKROG KOČ,
V MENI MELODIJA,

KI JO POJE MI SRCE,
POTOPLJENO V MISLI TE:
JEZUŠČEK, MARIJA ...

MARIJAN BRECELJ

ljito usposobljena za poučevanje verouka. Med raznimi bogoslovnimi predmeti, ki jih je obiskovala v letih študija, je dobila kredite v nauku o Cerkvi in služenju, o teoloških perspektivah svetega pisma, o misteriju Kristusa, liturgiji v vsakdanjem življenju, osnovah krščanske vzgoje, o vzgoji za krščanski apostolat, o ustvarjalni umetnosti in verski vzgoji, in še bi lahko našteval. ... Skoraj sem prepričan, da je v Sydneyu Diana edina mlada Slovenka, ki ima tako temeljito izobrazbo kot verska vzgojiteljica. (Če se motim, bom prav rad predstavil še drugo mlado osebo našega porekla, ki ima isto strokovno izobrazbo v verski vzgoji, ali pa še večjo kot Diana.)

Diana je že od leta 1990 poročena. Mož George je portugalskega rodu ter je svojo življenjsko družico vedno spodbujal in podpiral pri nadaljevanju študija. Imata sinka Damiana, ki bo kmalu star dve leti. Prav tako kot s strani moža je imela vsa leta študija tudi močno oporo v dobrih starših.

Diani želimo še veliko uspehov v njenem učiteljskem poklicu, njej, možu in sinku pa veliko družinske sreče in božjega blagoslova.

Vsem Kotičkarjem, vsem članom Galerije mladih in vsem ostalim bralcem Kotička – želi blagoslovljen BOŽIČ – striček.

VELEPOSLANIŠTVO RS

sporoča, da v mesecu januarju, ko so počitnice, ne bo konzularnih dni. Pisarna veleposlaništva v Canberri bo pa vse počitniške dni uradovala kot običajno.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desete do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE - LEVEL 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.
Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na naš poštni predal: **EMBASSY OF SLOVENIA,**
P.O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

VSEM SLOVENKAM IN SLOVENCEM V AVSTRALJI, NJIHOVIM DRUŽINAM IN PRIJATELJEM - ŽELIMO VESELE PRAZNIKE IN VELIKO ZDRAVJA, OSEBNE SREČE, ZADOVOLJSTVA IN USPEHOV V PRIHAJAJOČEM LETU 1996.

Aljaž Gosnar z družino Tina Omahen

LIGHTNING RIDGE, NSW - Nedavno se mi je znanka, Srbkinja po rodu, potožila, kako trdosrčni so njeni sonarodnjaki Srbi. Takole je pripovedovala:

"Moj brat živi in dela v Ljubljani že petindvajset let. Poročen je s Slovenko. Ko so ga pred kratkim prijatelji slišali, da govori z ženo slovensko, so se zgražali nad njim in rekli, da ga je treba ustreliti, ker je izdal svoj narod in svoj materin jezik..."

Ob tej zgodbi sem se spomnila vseh prijaznih Slovencev, ki se še zmeraj čutijo za južnjaške sužnje in govorijo z južnimi brati njihov jezik celo tukaj v Avstraliji. Če bi Slovenci uporabljali srbsko merilo, bi vsaj polovico Slovencev v Avstraliji bilo treba - postreliti, ker v prisotnosti katerega koli južnega brata vedno zapadejo v njegov jezik še celo

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

štiri leta po osvoboditvi Slovenije.

Kaj bi Slovenci res radi izkusili etnično čiščenje, kot so ga imeli Bosanci, predno bodo spregledali? Če en južni brat pride v slovensko hišo, ponavadi vsi Slovenci začnejo mlatiti po njihovo. Je to na čast tistim, ki jih je ves svet obsodil kot barbare?

Vesele Božične praznike in srečno Novo leto 1996 želi vsem - Cilka Žagar

MAREEBA, QLD. - Lepo vas pozdravljam in se vam hvaležno zahvaljujem za vse doslej prejete Misli. Ko jih prebiram, mi je prijetno toplo, kot bi bila z drugimi zbrana okrog domačega ognjišča. Popeljejo me v mislih v rodni kraj, tja v Grgarske Ravne, da v duhu poslušam svetogorske zvonove, ki mi še vedno jutranjo in večerno pesem Ave Marije pojo. Čeravno sem daleč od doma, se v srcu še vedno oglašajo in vabijo, da naš duh roma, roma tja, kjer smo doma, četudi naših nič več ni, že spe

SLOVENŠČINO in SLOVENSKO KULTURNO DEDIŠČINO

lahko študirate na
MACQUARIE UNIVERZI
v Sydneyu -
Dopisno po pošti ali pa s prihodom na
predavanja.

Vsi **SLOVENSKI PREDMETI**
so lahko tudi del
VAŠE DIPLOME.

Tel (02) 544 1813, fax (02) 544 1640
ali pa direktno
univerza (02) 850 7032

THE SLOVENIAN STUDIES FOUNDATION
11 Nullaburra Rd Caringbah NSW 2229

Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

KOBAL & ASSOCIATES SOLICITORS & ATTORNEYS

Dorothy Kobal B.Com L.L.B.

81 Sporing Ave,
(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147
(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.

na božji njivici...

Prilagam darilo Svetogorski Mariji: svoje in
Zorke Betežnik iz Kanade. - **Gabrijela Brezavšček**

MONA VALE, NSW - Iz srca se zahvaljujem
vsem prijateljem in znancem, ki so nam stali ob
strani v dnevih žalosti, ko smo izgubili dragega
moža in očeta **SLAVKOTA FABIANA**. Hvala
vsem za tolažilne besede, za izrečene in pisane
izraze sožalja, za molitve in cvetje. Posebna
zahvala patru Valerijanu za pogrebno mašo in
govor v spomin pokojniku, somašnikoma
bratrancu Edwardu Sedevčiču in Fr. Carolu
Grew iz župnije Mona Vale. Iskrena zahvala
pevcem, ki so sodelovali v slovenskem in
angleškem jeziku. Marsikdo mi je rekel, kako je
bilo vse lepo organizirano in da še ni videl takega
pogreba.

Še enkrat torej vsem iz srca iskrena zahvala,

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovencem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

328 3999

BERWICK	796 2866	MOORABBIN	555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	558 4999
DONCASTER	840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	886 1600	RINGWOOD	870 8011
ESSENDON	331 1800	ST ALBANS	364 0099
FRANKSTON	775 5022	SUNSHINE	364 8711
GARDENVALE	596 2253	WERRIBEE	748 7900
GLENROY	306 7211		
MALVERN	576 0433	Frances Tobin & Associates	596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Mobile:

Telephone: (03) 308 1652

018 348 064

Facsimile: (03) 308 1652

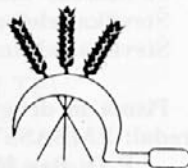
018 531 927

R
&
R

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom
se toplo priporočamo
z raznovrstnim domačim
pecivom, kruhom in še
drugimi dobrotami naše peči.
F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

pokojujemu Stanku pa večni mir pri Bogu!

Žalujoca žena Pavla,
hčerka Celesta z možem Zdravkom
ter sin Robert in Karen

MILDURA, VIC. - Komaj ste zaključili z
novembrom enoletno Matico pokojnih, že
začenjamo drugo z novimi imeni. Iz naše slovenske
naselbine sporočam, da smo pokopali komaj
osemletnega fantka, ki je 12. novembra letos utonil
v reki Murray. Pokojni **TROY MICHAEL
DAVITT McKEE** je bil vnuk Marice Abramovič, ki
je doma na Štajerskem, blizu Celja. Je sin njene
hčerke Elizabeth, rojen 8. septembra 1987.

S slovenskimi pozdravi! - **Jožica Gerden**

MELBOURNE, VIC. - Naša ljudska pesnica je
s tole svojo pesmijo ob krsti pokojne **Katarine
Hartner** povedala svojo bol ob izgubi drage
prijateljice:

Preljuba, draga, zlata Kati!
Pred mano Ti ležiš -
nič več mi ne odgovoriš.
Ob slovesu mi srce krvavi,
čeprav v očesu solze ni.

Kati, hvala, hvala -
za vse, kar si za upokojence storila,
spoštovanje in ljubezen si do vseh gojila.
Z veseljem si me v "krožek" sprejela -
mnogo veselja sem potom Tebe imela.

Funerals of Distinction

A F D A

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozi pokojnih.

Kati, prav vsi smo Te imeli radi,
zato ne boš nikdar v pozabi.
Tudi Vsemogočni Te je rad imel,
po želji Te je k sebi vzel.

V božjem vrtu boš zdaj pela,
polno cvetja okoli imela -
tam, kjer ptički žvrgolijo,
se nad dušami veselijo.

Nad zvezdami je resničen mir,
kjer ima Vsemogočni za vse kvartir.
Zbogom, naša Kati zlata -
Bog naj Ti odpre nebeška vrata.

Prijateljica Marcela Bole

MONASH, ACT - Naj se iskreno zahvalim ob smrti moje drage mame **ANTONIJE MAČEK** najprej Domu m. Romane v Melbournu, kjer so lepo skrbeli zanjo. Dalje vsem, ki so jo pokropili in molili za pokoj njene duše v slovenski cerkvi v Kew, kakor vsem, ki ste se udeležili maše zadušnice in pogreba v Canberri in darovali cvetje oz. namesto njega dali dar za Dom m. Romane. (Skupna vsota je 450 dolarjev in zanjo Boglonaj v imenu našega doma počitka. - Op. ur.) Zahvala p. Baziliju, ki je uredil vse potrebno za prevoz in si tudi vzel čas za pogrebno mašo in obrede v Canberri. Zahvala enako somaševalcu p. Tomažu ter organistini s. Francki iz Sydneya.

Da z mamino smrtjo ne bo en naročnik manj, naročam Misli. Iskrene pozdrave! - Greg Maček

KDO BI VEDEL POVEDATI...

...kje v Avstraliji naj bi bil **SREČKO LIČER**, če še živi. Njegov zadnji naslov je bil 36 Garden Street, Alexandra, NSW 2015. V zadnjem pismu pred nekaj leti je omenjal, da bo moral na operacijo. Potem se ni več oglašil. Po njem sprašuje teta Gizela Batič iz Šempetra.

Sorodniki v domovini tudi sprašujejo, kje v Avstraliji naj bi bila **OLGA BIRSA** poročena **NACCARI**. Rojena je bila 27. aprila 1920, v Avstralijo se je izselila leta 1958 ter se je nastanila v Melbournu. Že dolga leta se ni oglašila domačim.

Kdor bi kaj vedel o teh dveh primerih, naj sporoči uredništvu, ki bo vest posredovalo dalje.

"Mihec, ali imaš kaj računskih nalog?" - "Ne, očka!" - "Imaš kako drugo domačo nalogo?" - "Ne, tudi te danes nimam!" - "Škoda!" pravi očka in gre pomivat posodo...

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena
stanovanja, kopalni oazeni, sončna terasa, pralnica,
TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hojo do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD 4217

Telefon: (075) 398 759

DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?

**POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

Rojakom Melbournu in okolice
se priporoča in je na uslugo

JOŽE ŽUGIČ,

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ Tovarisi komunisti, jaz sem že pred tridesetimi leti hotel oditi v Evropo, ampak niste mi dali potnega lista.

+ Na novih volitvah bodo prenovitelji nastopili s parolo: Še pomnite, gospodje? - Sami pa se ničesar ne spominjajo...

+ Gospod predsednik ni izpolnil, kar je tovaris predsednik obljubljal.

+ Nesposobni so sposobni onespodobiti sposobne.

+ Trpim zavoljo domotožja. Kot zdravilo so mi v rodni domovini predpisali, naj se kdaj pa kdaj vrnem domov.

+ Po mojem nam je potrebna tudi reforma gospodarstvenikov, ne samo gospodarska reforma.

+ S pečeno piško se da najlažje človeku zamašiti gobec.

+ Pri nas ne počivajo na lovorikah, ampak na položajih.

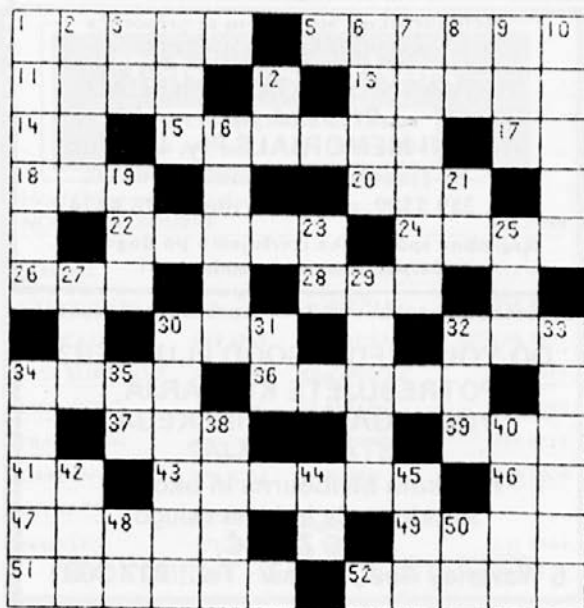
+ Slovence bolj spodbuja zavist kot zavest.

"Obtoženi Tone, vi ste torej sosedu ukradli trobento, četudi ne znate na njo igrati."

"Pa on tudi ne, gospod sodnik!"

Križanka (Ivanka Žabkar)

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparska in instalacijska dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

REŠITEV križanke novembrske številke:

Vodoravno: 1. klobuk; 5. potok; 9. bol; 10. soba; 11. pa; 13. bik; 15. le; 16. uš; 17. ata; 19. ti; 20. SKA; 21. rop; 22. elipsa; 24. Metka; 26. od-; 28. to; 29. vadim; 32. imovit; 34. tam; 36. pot; 38. de; 39. iti; 40. as; 41. se; 42. alt; 44. in; 45. moka; 46. jok; 48. Atila; 49. sekira.

Navpično: 1. kipar; 2. ob; 3. bob; 4. ulitek; 5. polip; 6. obe; 7. ta; 8. košato; 12. atom; 14. kila; 16. UK; 18. apetit; 20. saditi; 23. sod; 25. Tom; 27. sopara; 29. Vida; 30. atelje; 31. mati; 33. opeka; 35. Minka; 37. os; 41. sol; 43. tok; 45. mi; 47. ki.

Rešitev so poslali: Lidija Čušin, Jože Štritof, Jože Grilj, Emilija Šerek, Ivanka Kreml, Alojz Semenič, Tonka Pavlin, Slavko Štrukelj, Jože Debevec, Ivan Podlesnik. - Žreb je izbral Emilijo Šerek.

Vodoravno: 1. eden največjih praznikov; 5. krasota; 11. ena izmed živali svete noči; 13. moško ime; 14. veznik; 15. svarilo; 17. skupino oseb izraža; 18. žensko ime; 20. žival; 22. pločevinasta škatla; 24. toči solze; 25. ljubim v italijanščini; 28. senčnica; 30. žuželka; 32. strast; 34. vem; 36. težko diham; 37. brez koga drugega; 39. glavni števniki; 41. površinska mera; 43. vrsta zdravila; 46. oratev; 47. počasi potopil; 49. stanuje, živi; 51. obdaja nas; 52. svet starešin.

Navpično: 1. počasi hira; 2. števniki; 3. prislov časa; 4. tvarina za upodabljanje; 6. naslov arabskih princev; 7. sredozemsko iglasto drevo; 8. staroslovanska pijača; 9. kazalni zaimek; 10. žensko ime (ljubkovalna oblika); 12. prislov; 16. zavest veljavnosti; 19. veznik; 21. osebni zaimek; 23. vzklik bolečine; 25. kos lesa; 27. mož v angleščini; 29. vrsta drevesa; 30. napojil (ga je); 31. visoka karta; 32. dovoljeno mu je; 33. priprava, stroj; 34. draga kovina; 35. kratica za ampersekundo; 38. majhen po postavi; 40. sodobna, ni še stara; 42. omejena doba; 44. kraj pri Ljubljani; 45. dve skupaj; 48. kratica za število (tujka); 50. veznik.

REŠITEV pošljite na uredništvo do 10. januarja!

HOJA ZA KRISTUSOM — Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtni spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je pravkar dospela. Cena: 15 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI — V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS — Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER — Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. — Cena 10 dol.
MAN WHO BUILT THE SNOWY je pošla, a pisatelj Ivan Kopal pripravlja novo, tretjo in izboljšano izdajo.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA — Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je znižana na 15.— dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič — Z velikimi črkami za slabe oči. — Cena 10 dolarjev.

MEN WHO BUILT THE SNOWY je izšla pri Goriški Mohorjevi v slovenskem prevodu. Na razpolago bo v kratkem pri avtorju Ivanu Kobalu. Kdor jo želi imeti, naj jo naroči pri njem (4 St. Andrews Place, Rydalmere 2116, NSW), on bo poskrbel, da jo dobi. Cena je petnajst dolarjev brez poštnine.

ZA PEST DROBIŽA je pesniška zbirka, ki nam jo poklanja naš adalaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI — DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

1996

GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for 6 economical groups
departing from Adelaide — Brisbane — Melbourne — Sydney

28 March 1996

20 June 1996

15 July 1996

15 May 1996

27 June 1996

12 August 1996

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 9 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1996

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666